

ORGANUL SFATURILOR POPULARE DIN REPUBLICA POPULARĂ ROMÂNĂ

Anul XIX nr. 5199

4 pagini — 20 bani

Duminică 2 iulie 1961

Biblioteca Centrală
Regională
Hunedoara-Deva

Proletari din toate țările, uniți-vă!

C O M U N I C A T

Raportul tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej asupra mersului îndeplinirii Directivelor Congresului al III-lea al partidului privind construirea socialismului la sate și dezvoltarea agriculturii

Tovarăși,

Congresul al III-lea al P.M.R. a stabilit ca obiectiv fundamental al planului economic pe anul 1960-1965 dezvoltarea bazelor tehnico-materiale a socialismului. Încheierea procesului de făurire a relațiilor de producție socialiste în întreaga economie națională, în vederea desăvârșirii construcției socialiste.

În această plenară supunem spre examinare rezultatele obținute în îndeplinirea Directivelor Congresului cu privire la dezvoltarea agriculturii și măsurile necesare pentru terminarea procesului de colectivizare, continuarea consolidării economico-organizatorice a gospodăriilor colective, sporirea însemnată a producției agricole.

Mărețul program de dezvoltare economică a țării și de ridicare continuă a nivelului de trai al poporului, perspectivele desăvârșirii construcției socialiste au fost primite cu încredere de oamenii muncii, au dat un puternic avânt inițiativei creatoare a clasei muncitoare, a țărănimii și intelectualității, care au pornit cu elan și înalt spirit de răspundere la realizarea planului de șase ani.

Ca urmare a eforturilor pline de abnegație ale maselor muncitoare, se dezvoltă în ritm susținut toate ramurile industriei și mai ales ramurile hotărâtoare pentru dezvoltarea socialistă, asigurându-se dezvoltarea proporțională a economiei naționale, fără salturi spectaculoase, pe o linie mereu ascendentă. S-au obținut rezultate substanțiale în ridicarea nivelului tehnic în toate sectoarele de activitate economică, au crescut acumulările socialiste, fondurile de investiții sînt folosite mai bine, cu mai multă economicitate și spirit gospodăresc, s-a întărit disciplina de plan și financiară.

Realizarea și depășirea planului de stat pe anul 1960 creează condiții favorabile pentru îndeplinirea cu succes a planului de șase ani.

În primele 5 luni ale acestui an, planul producției globale pe ansamblul industriei a fost îndeplinit în proporție de 103,4 la sută, obținându-se peste plan o producție în valoare de mai mult de 1 miliard de lei.

Față de perioada corespunzătoare a anului 1960, producția industrială a crescut cu 17 la sută. Muncitorii, tehnicienii și inginerii din industrie au dat, peste prevederile planului, 35.600 tone fontă, 20.500 tone oțel, 23.700 tone minereu de fier, 186.400 tone cărbune, 2.700 tone sodă caldă, aproape 43.000 tone ciment, circa 1,4 milioane m.p. țesături de bumbac și de lână, 111.000 perechi încălțăminte, 1.400 tone uleiuri comestibile ș.a.

Nu mai în primele 5 luni ale acestui an industria noastră socialistă a dat de 3 ori mai mult oțel și energie electrică decît s-a produs în România în întreg anul 1958.

Rezultatele obținute în construcția socialistă la sate

De la cel de-al III-lea Congres și pînă în prezent s-au înregistrat rezultate îmbucurătoare în munca desfășurată de partid pe frontul construcției socialiste la sate.

Sectorul socialist s-a dezvoltat considerabil, extinzîndu-se și consolidîndu-se relațiile de producție socialiste. Nivelul tehnic al agriculturii s-a ridicat neîncetat, au crescut producția agricolă globală și producția marfă, au sporit cantitățile de produse agricole intrate în fondul central al statului, a crescut continuu nivelul de trai material și cultural al țărănimii.

Tabloul general al repartizării suprafeței agricole și arabile pe categorii de gospodării la data de 1 iunie 1961 este următorul:

	Suprafața față de totalul R.P.R.			
	agricolă mil ha.		arabilă mil ha.	
		%		%
Unități agricole de stat	4.270,4	20,4	1.691,3	17,2
Gospodării agricole colective	5.069,5	34,8	4.504,7	45,9
Intovărsiri agricole	2.742,2	18,9	2.176,2	22,2
Total agric. socialistă:	12.082,1	83,1	8.372,2	85,3
Gospodării agric. individ.	2.464,5	16,9	1.448,4	14,7
Total agricultură:	14.546,6	100,0	9.820,6	100,0

Între 1 ianuarie — 31 mai 1961 s-au investit în întreaga economie peste 8 miliarde lei, cu 22 la sută mai mult decît în aceeași perioadă a anului 1960. Au intrat în producție numeroase obiective industriale importante, între care bateria IV de cos la Hunedoara cu o capacitate de 250.000 tone pe an, bateria I de semicose la Victoria Calan cu o capacitate de 88.000 tone pe an, fabrica de formaldehidă la combinatul chimic Victoria, complexul pentru industrializarea lemnului Pipera, combinatul de produse lactate București, noi capacități la centrala electrică de termoficare Borzești, la uzina de zinc de la Coșca Mică, la țesătoria de și cîneapă Păulești, fabrica de sticlărie Sighișoara.

Pentru construcții de locuințe statul a alocat în anul 1960—1961 cu 600 milioane de lei mai mult decît prevedea pentru această perioadă Directivile Congresului al III-lea.

În primele cinci luni ale acestui an au fost date în folosință oamenilor muncii 10.200 apartamente.

Volumul vânzărilor de mărfuri cu amănuntul prin comerțul socialist este în primele 5 luni ale anului 1961 cu 18 la sută mai mare decît în perioada corespunzătoare a anului 1960. După date preliminare aceste vânzări au crescut: la carne cu 7 la sută, la preparate de carne cu 19 la sută, la zahăr cu 5 la sută, la ulei cu 16 la sută, la țesături și confecții de bumbac cu 5 la sută, la țesături și confecții de lână cu 14 la sută, la încălțăminte de piele cu 30 la sută, la mobilă cu 39 la sută, la mașini de spălat rufe cu 132 la sută. Populația este mai bine aprovizionată, au crescut din ce în ce mai mult vânzările de produse necesare confortului casnic și satisfacției cerințelor de cultură.

Directivile C.C. al P.M.R. cu privire la criteriile principale ale înțelegerii socialiste au fost primite cu însoțirea de oamenii muncii din toate ramurile de producție. Muncitorii, inginerii, tehnicienii au obținut rezultate valoroase în lupta pentru o calitate superioară a produselor, care s-a transformat într-o largă mișcare de masă. De asemenea, pînă la începutul lunii mai a acestui an s-au realizat economii peste plan de 133 milioane de lei.

În obținerea acestor rezultate, un rol important l-au avut măsurile luate de partid pentru îmbunătățirea continuă a activității de conducere planificată a economiei naționale. Planul anual a fost elaborat cu participarea largă a celor mai calificate cadre de specialitate din producție și din organele economice centrale și locale, cifrele de plan au fost cunoscute de întreprinderi cu trei luni înainte de începerea anului; aceasta a permis să fie luate din timp măsurile organizatorice, economice și tehnice care au asigurat încă din primele zile ale anului ca producția să se desfășoare în ritm susținut.

Procesul de colectivizare se află într-un stadiu înaintat și se apropie de terminare în regiunile Galați și Banat, unde aproape întreaga țărănimie din zonele de șes și deluroase a trecut în gospodării colective. Bune rezultate s-au obținut și în regiunile Cluj, Iași, Oltenia.

Toate acestea demonstrează încrederea maselor țărănești în politica Partidului Muncitoresc Român, creșterea conștiinței socialiste a țărănimii muncitoare, justifica politicilor partidului de întărire continuă a alianței muncitorești-țărănești, baza de neclintit a regimului democratic-popular.

O dată cu progresele înregistrate în procesul de colectivizare, s-au obținut importante rezultate în domeniul sporirii producției și a productivității muncii agricole.

În anii 1959—1960 producția totală agricolă a crescut, în comparație cu anii 1957—1958, cu 13 la sută la grâu, cu 12 la sută la porumb, cu 94 la sută la floarea-soarelui, cu peste 80 la sută la sfecla de zahăr, cu 19 la sută la lapte, cu 13 la sută la carne, cu 11 la sută la lână.

Sporiște continuu fondul central al statului, asigurându-se nevoile crescînde de consum ale populației, aprovizionarea cu materii prime agricole a industriei, creșterea rezervelor de stat și a disponibilității de export.

Ponderea gospodăriilor de stat în formarea fondului central al statului de produse agricole este tot mai mare. În anul 1960 ele au livrat statului 36,5 la sută din fondul central la grâu, 22,2 la sută la porumb, peste 28 la sută, la lapte de vacă și mai mult de 20 la sută la carne.

Țărănimia îndeplinește cu conștiinciozitate contractele de vânzare a produselor agricole către stat, care îi asigură prețuri avantajoase și stabile. Gospodăriile colective au livrat statului în anul 1960, calculat la sută de hectar, cu peste 17 la sută mai multe cereale față de anul

1959, cu aproape 105 la sută mai multă carne, cu aproape 125 la sută mai mult lapte de vacă, cu peste 24 la sută mai multă lână.

Deosebit de avantajoase s-au dovedit a fi pentru gospodăriile colective ca și pentru stat contractele încheiate pe termen de cinci ani, sistem care trebuie să fie generalizat. Veniturile țărănimii realizate din valorificarea către stat a produselor agricole au crescut de la 5,9 miliarde lei în anul 1955 la 8 miliarde în 1959, la 8,8 miliarde în 1960 iar pentru anul 1961 vor crește, după date preliminare, la 9,6 miliarde lei.

Proprietatea obstească a gospodăriilor colective a crescut datorită realizărilor obținute în sporirea producției agricole, ajungînd la sfîrșitul anului 1960 la valoarea de peste 5 miliarde 300 milioane de lei.

În anul 1960 gospodăriile colective au investit din fonduri proprii și din credite primite din partea statului 1 miliard 460 milioane lei.

A crescut efectivul de animale proprietate obstească al gospodăriilor colective; numărul total al bovinelor a sporit în 1960, față de anul 1959, cu 294.500, din care 105.200 vaci; al porcinelor — cu 92.000, din care 27.500 scroafe; al ovinelor — cu 642.000. S-au dat în folosință 13.000 construcții gospodărești, 3.000 de grajduri pentru bovine, 1.140 maternități și îngrășători pentru porcine, 1.350 saivane pentru oi, 820 magazii pentru cereale ș.a.; gospodăriile colective și-au sporit numărul mașinilor și utilajelor proprietate obstească, deținînd în prezent aproape 4.000 autocamioane, 3.700 tractoare, 4.600 motoare stabile și electrice, 2.400 pompe pentru irigații ș.a.

Cooperarea materială a colectivităților la dezvoltarea economică a gospodăriilor colective și la sporirea producției agricole a fost și este un principiu fundamental al partidului în opera de transformare socialistă a agriculturii.

Îmbunătățirea întregii activități de producție a gospodăriilor colective este indisolubil legată de înțărirea rolului zilei-muncă și de folosirea chibzuită a acestora. Cele mai multe gospodării colective cheltuiesc economic zilele-muncă prin folosirea unor norme de lucru corespunzătoare, prin reducerea numărului de zile-muncă pentru activități ce nu sînt direct productive, prin planificarea și controlul riguros al cheltuielilor de zile-muncă.

Anul trecut gospodăriile colective au distribuit colectivităților produse și bani în valoare de 19 lei în medie pe țară pentru fiecare zi-muncă. Un număr de 755 gospodării au reparat produse și bani în valoare de peste 25 de lei de fiecare zi-muncă; din acestea, în 293 de gospodării valoarea zilei-muncă a fost de peste 30 de lei.

Un mijloc puternic de stimulare îl constituie acordarea de avansuri bănești, lunar sau trimestrial. Un număr de aproape 900 gospodării colective au acordat anul trecut, în fiecare lună, avansuri bănești. Astfel, gospodăriile agricole colective din comuna Tudor-Vladimirescu — regiunea Galați, din comuna Gătaia — regiunea Banat, din comuna Comana — regiunea Dobrogea, ca și multe altele, au împărțit colectivităților în fiecare lună ca avans cîte 8—10 lei pentru fiecare zi-muncă efectuată în luna respectivă.

Un număr din ce în ce mai mare de gospodării colective au introdus retribuțiile muncii nu numai după rețările efectuate, ci și după rezultatele muncii depuse, repartizînd colectivităților premii în funcție de depășirea producțiilor planificate.

La veniturile realizate de colectivități prin muncă în gospodăria obstească — principalul izvor de venituri ale colectivităților — se adaugă veniturile obținute din gospodăria personală și de la animalele pe care membrii gospodăriilor colective le dețin potrivit statutului.

Se transformă pe zi ce trece fața satelor, țărănimia se hrănește și se îmbracă mai bine, își construiește locuințe, își cumpără mobilă, aparate de radio și de televiziune, își ridică neconștient nivelul de trai material și cultural, făurindu-și o viață civilizată, demnă de epoca socialismului.

Tovarăși,

Călușîndu-se neabătut după învățătura marxist-leninistă, partidul nostru a mers consecvent pe linia creării bazelor tehnico-materiale a socialismului, dezvoltînd industria grâu cu pîntecul ei, industria constructoare de mașini, a aplicat în mod creator la condițiile țării noastre planul cooperatist al lui Lenin, învînd neconștient din experiența construcției colhoznicе sovietice și din propria noastră experiență acumulată în decursul anilor. În opera de transformare socialistă a agriculturii, partidul a vegheat la respectarea strictă a liberului consim-

țent în zilele de 30 iunie și 1 iulie a.c. a avut loc ședința plenară a Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român.

La plenară au luat parte membrii și membrii supleanți ai C.C. al P.M.R., primii secretari și secretarii cu problemele agrare al comitetelor regionale P.M.R., șefii de secții și adjuncți ai șefilor de secții ale C.C. al P.M.R., miniștri și adjuncți ai miniștrilor, președinții comitetelor executive ale sfaturilor populare regionale, conducători ai unor organizații de masă, redactorii șefi ai ziarelor centrale și alți activiști de partid și de stat.

La primul punct al ordinei de zi, plenara a dezbătut și a aprobat în unanimitate proiectul planului de dezvoltare a economiei naționale pe anul 1962, cu îmbunătățirile care decurg din discuția ce a avut loc.

În urma dezbaterilor, plenara a aprobat în unanimitate raportul prezentat și sarcinile pe care le stabilește pentru organele și organizațiile de partid, organele centrale de stat și sfaturile populare.

Au fost stabilite măsurile organizatorice și tehnice pe care trebuie să le ia în lunile următoare ministerele, întreprinderile, organele locale de partid și de stat, pentru a se crea condiții cît mai bune îndeplinirii planului în anul 1962.

La al doilea punct al ordinii de zi, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, prim-secretar al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român, a prezentat un raport asupra mersului îndeplinirii Directivelor Congresului al III-lea al partidului privind construirea socialismului la sate și dezvoltarea agriculturii.

În urma dezbaterilor, plenara a aprobat în unanimitate raportul prezentat și sarcinile pe care le stabilește pentru organele și organizațiile de partid, organele centrale de stat și sfaturile populare.

În urma dezbaterilor, plenara a aprobat în unanimitate raportul prezentat și sarcinile pe care le stabilește pentru organele și organizațiile de partid, organele centrale de stat și sfaturile populare.

În urma dezbaterilor, plenara a aprobat în unanimitate raportul prezentat și sarcinile pe care le stabilește pentru organele și organizațiile de partid, organele centrale de stat și sfaturile populare.

În urma dezbaterilor, plenara a aprobat în unanimitate raportul prezentat și sarcinile pe care le stabilește pentru organele și organizațiile de partid, organele centrale de stat și sfaturile populare.

În urma dezbaterilor, plenara a aprobat în unanimitate raportul prezentat și sarcinile pe care le stabilește pentru organele și organizațiile de partid, organele centrale de stat și sfaturile populare.

În urma dezbaterilor, plenara a aprobat în unanimitate raportul prezentat și sarcinile pe care le stabilește pentru organele și organizațiile de partid, organele centrale de stat și sfaturile populare.

În urma dezbaterilor, plenara a aprobat în unanimitate raportul prezentat și sarcinile pe care le stabilește pentru organele și organizațiile de partid, organele centrale de stat și sfaturile populare.

În urma dezbaterilor, plenara a aprobat în unanimitate raportul prezentat și sarcinile pe care le stabilește pentru organele și organizațiile de partid, organele centrale de stat și sfaturile populare.

În urma dezbaterilor, plenara a aprobat în unanimitate raportul prezentat și sarcinile pe care le stabilește pentru organele și organizațiile de partid, organele centrale de stat și sfaturile populare.

În urma dezbaterilor, plenara a aprobat în unanimitate raportul prezentat și sarcinile pe care le stabilește pentru organele și organizațiile de partid, organele centrale de stat și sfaturile populare.

În urma dezbaterilor, plenara a aprobat în unanimitate raportul prezentat și sarcinile pe care le stabilește pentru organele și organizațiile de partid, organele centrale de stat și sfaturile populare.

În urma dezbaterilor, plenara a aprobat în unanimitate raportul prezentat și sarcinile pe care le stabilește pentru organele și organizațiile de partid, organele centrale de stat și sfaturile populare.

În urma dezbaterilor, plenara a aprobat în unanimitate raportul prezentat și sarcinile pe care le stabilește pentru organele și organizațiile de partid, organele centrale de stat și sfaturile populare.

În urma dezbaterilor, plenara a aprobat în unanimitate raportul prezentat și sarcinile pe care le stabilește pentru organele și organizațiile de partid, organele centrale de stat și sfaturile populare.

În urma dezbaterilor, plenara a aprobat în unanimitate raportul prezentat și sarcinile pe care le stabilește pentru organele și organizațiile de partid, organele centrale de stat și sfaturile populare.

În urma dezbaterilor, plenara a aprobat în unanimitate raportul prezentat și sarcinile pe care le stabilește pentru organele și organizațiile de partid, organele centrale de stat și sfaturile populare.

În urma dezbaterilor, plenara a aprobat în unanimitate raportul prezentat și sarcinile pe care le stabilește pentru organele și organizațiile de partid, organele centrale de stat și sfaturile populare.

În urma dezbaterilor, plenara a aprobat în unanimitate raportul prezentat și sarcinile pe care le stabilește pentru organele și organizațiile de partid, organele centrale de stat și sfaturile populare.

În urma dezbaterilor, plenara a aprobat în unanimitate raportul prezentat și sarcinile pe care le stabilește pentru organele și organizațiile de partid, organele centrale de stat și sfaturile populare.

În urma dezbaterilor, plenara a aprobat în unanimitate raportul prezentat și sarcinile pe care le stabilește pentru organele și organizațiile de partid, organele centrale de stat și sfaturile populare.

În urma dezbaterilor, plenara a aprobat în unanimitate raportul prezentat și sarcinile pe care le stabilește pentru organele și organizațiile de partid, organele centrale de stat și sfaturile populare.

În urma dezbaterilor, plenara a aprobat în unanimitate raportul prezentat și sarcinile pe care le stabilește pentru organele și organizațiile de partid, organele centrale de stat și sfaturile populare.

În urma dezbaterilor, plenara a aprobat în unanimitate raportul prezentat și sarcinile pe care le stabilește pentru organele și organizațiile de partid, organele centrale de stat și sfaturile populare.

În urma dezbaterilor, plenara a aprobat în unanimitate raportul prezentat și sarcinile pe care le stabilește pentru organele și organizațiile de partid, organele centrale de stat și sfaturile populare.

În urma dezbaterilor, plenara a aprobat în unanimitate raportul prezentat și sarcinile pe care le stabilește pentru organele și organizațiile de partid, organele centrale de stat și sfaturile populare.

(Continuare în pag. 2-a)

RAPORTUL TOVARĂȘULUI GHEORGHE GHEORGHIU-DEJ

(Urmare din pag. 1-a)

primăvara anului 1960 s-au însemnat cu hibrizii dubli de porumb aproape 600.000 hectare, iar în anul viitor se vor însemna peste 2 milioane hectare.

Începând cu recolta anului 1963 la grâu și la anulul 1964 la porumb, întreaga suprafață cultivată cu aceste culturi trebuie să fie însemnată cu semințe din soiurile respective. Experiența arată că, în aceste condiții de climă și sol, aplicându-se o agrotehnică asemănătoare, se obțin prin folosirea soiurilor de mare productivitate producții de grâu cu 20-30 la sută mai mari decât atunci când se folosesc semințe din soiurile obișnuite, iar prin folosirea porumbului dublu hibrid se obține un spor de recoltă de 30-40 la sută. Astfel, de pe întreaga suprafață însemnată se poate obține un spor de producție de circa 1 milion tone grâu și aproape 2 milioane tone porumb boabe.

Este necesar ca Ministerul Agriculturii să stabilească cele mai bune soiuri pentru fiecare zonă în parte și să ia toate măsurile pentru producerea, condiționarea și distribuția semințelor selecționate. Sămînța elită produsă de stațiunile experimentale să fie

înmulțită în cele mai bune gospodării agricole de stat și gospodăriile colective, care trebuie să execute toate lucrările agrotehnice corespunzătoare, să respecte toate regulile necesare pentru menținerea purității soiului, să selecționeze și să păstreze în condiții corespunzătoare sămînța, să asigure aprovizionarea cu sămînță elită a tuturor gospodăriilor de stat și colective.

Prin dotarea agriculturii cu semănători, au fost însemnate cu mașina pentru recoltă anului acesta aproape 2 milioane hectare cu grâu și 2,3 milioane cu porumb. Cu toate acestea au mai fost semănate cu mina peste 1 milion hectare grâu, din care 250.000 hectare la gospodăriile colective și 1,4 milioane hectare porumb, din care 300.000 la gospodăriile agricole colective. Dacă întreaga suprafață cultivată cu grâu și porumb s-ar fi însemnat cu mașina, se putea obține cu 120-180 mil tone grâu și 140-210 mil tone porumb mai mult. Sint crește acum toate condițiile ca să se lichideze această stare de lucruri, astfel ca în toate gospodăriile agricole colective să se însemneze cu mașina începând cu anul 1962 întreaga suprafață cultivată cu grâu și în 1963 — întreaga suprafață cultivată cu porumb.

Cultura plantelor tehnice și a legumelor

Ca urmare a măsurilor luate de partid s-au obținut succese importante în sporirea producției de sfeclă de zahăr și de floarea-soarelui. În 1960 producția de ulei și zahăr a ajuns să fie de aproape două ori și jumătate mai mare decât în 1955. Îndeplinindu-se sarcinile trasate în această direcție de planul din noiembrie 1958 a Comitetului Central al Partidului.

Producția medie de sfeclă de zahăr la ha. a crescut în anul 1960 la 17.000 kg. față de 12.200 kg. în anul 1955. Pentru ca producția sfeclei de zahăr să crească la nivelul prevăzut de Directivă (25.000 kg. la ha.), această plantă trebuie să fie cultivată în zonele cele mai favorabile, acolo unde prin aplicarea lucrărilor agrotehnice se obțin cele mai mari sporuri de recoltă. De asemenea, se va extinde semănarea cu semințe monoergice care asigură, cu cheltuieli mai mici, producții ridicate la ha.

Producția medie la floarea-soarelui a crescut în anul 1960 la 1.070 kg. față de 770 kg. în 1958, pe aproape întreaga suprafață cultivată cu floarea-soarelui s-a generalizat semănarea cu semințe din soiuri superioare. Pentru îndeplinirea sarcinilor stabilite de Congresul al III-lea privind producția de floarea-soarelui, Ministerul Agriculturii va lua măsuri pentru introducerea în cultură pe întreaga suprafață a unor soiuri de floarea-soarelui cu conținut bogat în ulei.

Cultura cartofului trebuie să fie

extinsă mai ales în zonele cu condiții favorabile, unde se obțin recolte mari. Pentru extinderea culturii cartofilor timpurii se recomandă să se folosească luncele rîndurilor cu soluri fertile și cu posibilități de irigație. Să se intensifice măsurile pentru producerea de semințe din soiuri productive și rezistente la boli.

Pentru îmbunătățirea alimentației populației este necesară sporirea producției de legume. Rezultatele bune obținute de unitățile agricole specializate în cultura legumelor, care au realizat producții de 25-30.000 kg. la hectar, arată că e pe deplin posibil să se obțină, pe suprafețe mari, prin aplicarea metodelor agrotehnice și extinderea irigațiilor, recolte bogate la aceste culturi. Experiența acestor gospodării trebuie larg popularizată și aplicată în toate gospodăriile cultivatoare de legume, pentru ca până în 1965 să se ajungă, în medie, la o producție de peste 17.000 kg. la hectar, pe întreaga suprafață de 185.000 hectare cultivate cu legume.

O mare atenție trebuie acordată dezvoltării culturii legumelor în jurul orașelor și centrelor muncitorești, pentru a se evita transportul de la distanțe mari, precum și cultivării legumelor timpurii necesare aprovizionării ritmice a populației și exportului. Gospodăriile colective să li se acorde sprijin pentru a extinde suprafețele de sere și răsadnițe.

Ridicarea continuă a fertilității solului și sporirea suprafețelor arabile

Sporirea continuă a fertilității pământului — principala mijloc de producție în agricultură — este una din sarcinile cele mai importante ale Ministerului Agriculturii, ale organelor locale de partid și de stat și ale fiecărei gospodării de stat și colective.

Printre măsurile care sporesc fertilitatea solului, o deosebită atenție trebuie acordată folosirii pe scară din ce în ce mai mare a îngrășămintelor.

Industria noastră chimică se află în plin avânt, furnizând cantități importante de îngrășăminte chimice. Dar ea nu este încă în stare să acopere toate nevoile agriculturii cu aceste produse. Deși în anul 1960 s-au folosit de peste 4 ori mai multe îngrășăminte chimice decât în anul 1955, acestea ajung abia pentru nevoile gospodăriilor de stat și acoperă numai o parte din nevoile gospodăriilor colective.

Trebuie să atragem atenția asupra importanței pe care o prezintă folosirea unor cantități cât mai mari de îngrășăminte organice, îndeosebi a gunoului de grajd. Este cu totul greșită atitudinea unor specialiști care lasă nefolosite însemnate cantități de gunoi de grajd. S-a dovedit că fiecare vagon de gunoi de grajd îmbogățește solul cu 54 kg azot, 25 kg fosfor și alte substanțe care sporesc producția de porumb, de pîlă, de 500-800 kg. la hectar.

De aici rezultă că în fiecare gospodărie agricolă trebuie să existe o grîdă deosebită pentru stringerea în platforme a acestor îngrășăminte prețioase, pentru păstrarea în condiții bune, încorporarea sub arătură a dinnei și valorificarea lui deplină ca și a altor îngrășăminte organice cu efecte asemănătoare asupra recoltei, cum sint, de exemplu, îngrășămintele verzi.

În scopul sporirii fertilității terenurilor agricole, Congresul al III-lea al partidului a trasat industriei chimice sarcina de a furniza agriculturii în 1965 îngrășăminte în cantitate de 500.000 tone substanță activă.

Rezultatele cercetărilor științifice și experiența unităților agricole fruntase ne arată că în condițiile din țara noastră îngrășămintele chimice pe bază sintetice cele azotoase, ele trebuind să reprezinte de două ori cantitatea de in-

tura porumbului, deoarece constituie mijlocul cel mai puternic în combaterea buruienilor.

Sporirea cantităților și sortimentelor de îngrășăminte chimice, de insecticide și erbicide trebuie să fie însoțită de utilizarea lor potrivit cu normele stabilite de știință.

Adminstrarea la întimplare a acestor produse chimice, reduce considerabil efectul lor pozitiv asupra recoltei, iar uneori, în locul sporului așteptat, poate aduce chiar pagubă. Ministerul Agriculturii este dator să ia măsuri pentru ca unitățile agricole să utilizeze îngrășămintele chimice în cantitățile și combinațiile cerute de însușirile fiecărei parcele de teren, stabilite pe baza analizelor agro-chimice, de cerințele fiecărei culturi în ce privește diferite substanțe nutritive; este necesar ca, treptat, la început în gospodăriile de stat iar apoi în cele colective, specialiștii să li se asigure un minimum de aparatură pentru analize agrochimice simple, dar indispensabile foloșilor cu maximum de eficacitate a îngrășămintelor chimice.

În regiunile Maramureș, Crișana, Banat, Argeș, Oltenia, Bacău și altele, solurile podzolice cu productivitate scăzută ocupă peste 3.000.000 ha. Capacitatea de producție a acestora se poate ridica simțitor prin aplicarea amendamentelor calcaroase. Experiența arată că, pe podzolurile tratate cu calcar, la care se adăugă îngrășăminte organice, producțiile obținute se pot dubla. Cu toate că în țara noastră există zăcămintă mari de piatră de var în imediata apropiere a acestor soluri, amendamentele calcaroase s-au aplicat pînă acum pe suprafețe neluate, în mod sporadic și neorganizat.

Pentru a valorifica această importantă rezervă de sporire a producției, este necesar ca în regiunile cu cele mai întinse suprafețe podzolice să se organizeze cariere de exploatare și prelucrare a pietrelor de var, astfel încît în anii următori să se aplice amendamente cu var pe 400.000-500.000 ha. anual.

După cum se știe, în țara noastră mari suprafețe de teren agricol sînt situate pe pante, în zone cu relief frînt, fiind supuse continuu procesului de eroziune a solului. Potrivit evaluărilor făcute, suprafața terenurilor agricole puternic erodate se ridică la peste 900.000 ha., din care peste 500.000 ha. si-au pierdut total capacitatea de producție; suprafețe însemnate se află în diferite faze mai puțin înaltate de eroziune, avînd o fertilitate scăzută.

Daunele pricinuite fondului nostru funciar prin eroziune se datoresc în principal gospodăriilor defunctoare a pămînturilor sub regimurile trecute. În condițiile agriculturii socialiste, combaterea acestui fenomen stăvilitor nu sînt pe deplin posibile cu ajutorul organizatoric și tehnic din partea statului.

Pe o suprafață de aproape 1 milion hectare în gospodăriile de stat și gospodăriile colective, prin organizarea rațională a teritoriului a fost oprit procesul de eroziune, iar cea. 27.000 ha. din terenurile puternic erodate, îndeosebi în regiunile Dobrogea, Argeș, Galați, Ploiești, au fost recuperate și redată agriculturii prin amenajări de combatere a eroziunii (terase, canale) fiind plantate cu livezi și vii.

Trebuie să întreprindem în toate zonele cu soluri care suferă de pe urma eroziunii o acțiune largă de mobilizare a maselor de colectivități la combaterea acestui fenomen, prin organizarea teritoriului unităților socialiste în tarile mari, în care arăturile și celelalte lucrări agrotehnice se pot face pe curbele de nivel, prin cultivarea acelor plante care stăvilesc și previn eroziunea, prin terasări și alte mijloace.

În perioada 1955-1960 suprafața arabilă a țării a crescut de la 9.662.000 ha. la 9.821.000 ha., ceea ce, desigur nu poate fi considerat multumitor. O grîdă deosebită trebuie acordată înlăturării oricărei risipe de teren arabil, valorificării tuturor rezervelor de sporire a suprafețelor arabile. Or, în multe locuri această problemă nu constituie încă o preocupare permanentă a conducătorilor unităților agricole socialiste, a sfaților populare și organelor locale de partid. Din această cauză au loc numeroase cazuri de risipă a terenurilor arabile. Astfel, cu toate directivele precise care s-au dat în ce privește terenurile care pot fi plantate cu pomi și vii, în multe gospodării colective și chiar gospodării de stat continuă practica de a se planta pe suprafețe arabile în timp ce multe terenuri de coastă, erodate și neproductive, nu sînt folosite în acest scop.

Risipă de teren arabil se constată frecvent și la amplasarea construcțiilor agricole, a celor industriale, a caselor de locuit, a rețetelor de distribuție a energiei electrice și de telecomunicații, a perdelor de protecție pentru căi ferate și șosele etc. În multe locuri, cu toate că lîngă sînt există terenuri corespunzătoare pentru construcții, se merge pe linia de a se amplasa construcțiile unităților agricole socialiste departe în timp, pe terenuri arabile fertile; în afară de aceasta, suprafețele destinate construcțiilor sînt adeseori exagerat de mari, deoarece se stabilește pe baza unor norme rigide, care nu au în vedere economia maximă de pămînt.

Pînă în anul 1965, suprafața arabilă a țării noastre va trebui să ajungă la 10.200.000 ha. Pentru aceasta sînt necesare măsuri tehnico-organizatorice temeinice prin care să se valorifice rezervele încă mari de care dispunem.

Sursele de sporire a suprafețelor arabile ce trebuie în principal folosite sînt: îndiguirea unor suprafețe mari de teren în lunca inundabilă a Dunării, Jiului, Olului, Mureșului, Siretului și altor riuri; amenajări pentru desecarea terenurilor cu exces de apă; defrișarea mărăcișurilor, a pîlcurilor de arborete, defrișarea treptată a viilor hibride situate pe terenuri de șes, punerea în cultură a terenurilor nisipoase neproductive din Oltenia și nord-vestul țării, a sărăturilor din regi-

nile Crișana, Banat, Galați, mai buna organizare a teritoriului pentru reducerea suprafețelor de teren necultivat.

Lupta perseverentă pentru ridicarea capacității de producție a pămîntului, pentru folosirea rațională a fondului funciar, pentru creșterea suprafețelor arabile constituie o sarcină de cea mai mare însemnătate. Se știe că o unitate hotărîtoare pentru dezvoltarea normală a planului este asigurarea lor cu apă în cantități suficiente și la timp, fără de care chiar solurile cele mai bogate în substanțe nutritive nu pot da recolte mari, constante. În condițiile țării noastre, seceta este calamitatea cea mai dăunătoare, ea dijunind foarte frecvent recolta pe zone întinse.

Suprafețe însemnate din cele mai fertile terenuri se găsesc în sudul Olteniei, Bărăgan, Dobrogea — partea cea mai secetosă a țării și cu temperaturile cele mai mari în timpul verii. În această zonă cantitatea anuală de precipitații, pe lîngă faptul că este redusă (400-800 mm. și chiar sub 400 mm.), se repartizează foarte neuniform pe perioade de vegetație a culturilor; sînt frecvente cazurile cînd cerealele, de pîlă, deși s-au dezvoltat frumos, dar o colă mișcă din cauza secetei prelungite în perioada de formare a bobului. Așa, de exemplu, în anul trecut, cu toate că se prevedea o recoltă medie de circa 1.800 kg. grâu la hectar, lipsa precipitațiilor trebuincioase plantelor într-o mare parte a țării, toamna în perioada formării bobului, a dus la micșorarea recoltei pînă la 1216 kg. la hectar. La intervale de cîțiva ani, seceta dăunează culturilor, pricinuiind mari pagube (fărănimii muncitoare, economiei naționale. Și aceasta, în timp ce alături, în Dunăre și în alte riuri se scurg cantități imense din apa altă de vitală pentru culturile agricole.

Experiența gospodăriilor agricole de stat și a gospodăriilor colective care irigă suprafețe însemnate de cultură de cîmp și acordă, în acest caz, probleme totuși atenția ne arată că irigațiile dubleză și chiar triplează recoltele. Astfel, în anul 1960, gospodăria agricolă de stat Pietroșu, din regiunea București, a obținut de pe o suprafață irigată de 690 ha. cîte 5.720 kg. porumb boabe la hectar; gospodăria agricolă colectivă Jegălia din regiunea București, a obținut de pe 210 ha irigate cîte 5.980 kg. la hectar; gospodăria agricolă de stat Cerna Vodă — 6.200 kg. porumb boabe la hectar de pe 34 ha.; gospodăria agricolă colectivă Satu Nou, regiunea Dobrogea — cîte 6.400 kg. porumb boabe de pe 100 ha.; gospodăria agricolă colectivă Cernă, regiunea București — cîte 10.500 kg. porumb boabe de pe 16 ha. irigate.

Numeroase gospodării agricole de stat au obținut la culturile irigate un preț de cost mai scăzut decît la culturile neirigate, cheltuielile suplimentare de irigare si amortismente fiind larg compensate prin producția suplimentară obținută.

Toate acestea ne arată că problema irigației este o importantă problemă de stat. Rezolvarea ei va avea o înviuare deosebit de pozitivă asupra dezvoltării agriculturii și a întregii economii naționale.

Congresul al III-lea a stabilit că pînă în anul 1965 să ajungem la

Creșterea producției animale

Congresul al III-lea al partidului a prevăzut că pînă în 1965 să se ajungă la un efectiv de 5,8 milioane bovine, din care 2,9 milioane vaci; 13 milioane ovine, din care 8,5 milioane cu lîmă fină și semînță; 7,5 milioane porcine. O creștere și mai însemnată este prevăzută la producția animală, care în 1965 va trebui să realizeze 50 milioane hectolitri lapte, 1,7-1,8 milioane tone carne, 37.000 tone lîmă. În țara noastră există toate condițiile necesare pentru înlăturarea și chiar pentru depășirea acestor sarcini.

În structura culturilor agricole, 73 la sută din suprafață este ocupată cu cereale, iar din această suprafață, circa jumătate o reprezintă porumbul, cultură de bază pentru creșterea animalelor. De asemenea, o importantă rezervă de furaje o constituie cele peste 4 milioane hectare de pășuni și fîșete naturale. Creșterea producției de cereale și furaje la nivelul prevăzut creează condiții excelente pentru dezvoltarea și îmbunătățirea continuă a septului.

Una din caracteristicile construcției socialiste în țara noastră constă în faptul că datorită măsurilor de coînterarea a țărînimii luate de partid și guvern, lărgirea continuă a sectorului socialist din agricultură a fost însoțită de sporirea numărului de animale și a producției de lapte, carne și alte produse. Fată de 1938, efectivul de animale la principalele specii a crescut la bovine cu 20 la sută, din care la vaci cu 21 la sută; la porcine — cu 70 la sută; la ovine — cu 12 la sută. Oile cu lîmă fină și semînță au sporit în ultimii 10 ani cu 95 la sută. În perioada 1955-1960, în gospodăriile agricole de stat efectivele de animale au crescut de 2,8 ori la bovine (din care la vaci de 3,3 ori), de aproape 4 ori la porcine, cu 88 la sută la ovine (din care cu lîmă fină și semînță — cu 91 la sută).

În gospodăriile agricole colective, efectivul de taurine proprietate obștească a crescut între anii 1958-1961 (calculat pînă în luna iunie) de 5,4 ori, din care numărul vacilor și junicilor de 5,5 ori; efectivul de porcine a crescut de 3,8 ori, din care al scroafelor de 2,5 ori; numărul ovinelor a crescut de 2,7 ori.

Sporirea densității animalelor la 100 de hectare a avut loc în condițiile extinderii sectorului colectivizat. În perioada 1958-1960, deși suprafața agricolă deținută de gospodăriile agricole colective a crescut, densitatea taurinelor proprietate obștească la 100 de hectare a sporit cu 80 la sută.

În anul 1961, pe baza Hotărîrii Comitetului Central al Partidului

o suprafață de cel puțin 800.000 ha. irigate. Pe baza studiilor efectuate, Biroul Politic al C.C. al P.M.R. consideră necesară și posibilă efectuarea unor lucrări vaste de irigații în regiunile București, Dobrogea, Oltenia și Galați, astfel ca în această zonă să putem iriga, într-o primă etapă, prin folosirea apei din Dunăre, 1 milion hectare teren, față de 100.000 hectare irigate existente în prezent, în întreaga țară. Într-o etapă următoare va trebui să ajungem la 2 milioane hectare irigate.

Concentrînd forțele și mijloacele asupra irigațiilor în zona Climpija Dunării, recomandăm ca în restul țării să fie folosite toate posibilitățile existente de amenajare a terenurilor pentru irigații, cum sînt cursurile unor riuri și rețențiile de apă. O rezervă importantă în această privință o vor constitui cantitățile de apă ce se acumulează la hidrocentralele de la Bicăz, Argeș-Cetățuia, Bala Mare și altele.

Cea mai mare parte din suprafața irigată va fi cultivată cu porumb. Climpija Dunării devenind principala bază a producției de cereale-marfă și de creștere intensivă a animalelor pentru carne și lapte. În această zonă, gospodăriile agricole de stat și gospodăriile colective vor avea toate posibilitățile să realizeze prin irigații recolte constante la hectar de cel puțin 5.000 kg. porumb. Numai de pe aceste terenuri se vor putea recolta circa 5 milioane tone de porumb, aproape cît obținem acum în mod obișnuit în întreaga țară. Această cantitate de porumb, care va putea fi obținută în orice condiții climatice, va reprezenta o rezervă certă de cea mai mare importanță pentru necesitățile interne și de export ale economiei. Valoarea acestei producții evaluată la prețurile actuale de achiziții se ridică la 5 miliarde lei. Iar investițiile necesare pentru înlăturarea acestui program se justifică pe deplin și vor putea fi amortizate într-o perioadă scurtă.

Realizarea acestui obiectiv cere mobilizarea unor însemnate mijloace tehnice — materiale și a eforturilor oamenilor muncii din industrie și agricultură, a oamenilor de știință, a organelor și organizațiilor de partid, o muncă strălucitoare de zi cu zi, pe baza unui program concret de măsuri, judicios întocmit. Pentru executarea în timp util a studiilor și elaborarea proiectelor tehnice, pentru efectuarea la un înalt nivel tehnic a lucrărilor, va fi înființată o puternică organizație de construcții hidro-technice dotată cu mijloace mecanizate, la care vor trebui atrase cele mai bune, mai calificate și mai pasionate cadre de specialiști.

Pe lîngă sporirea numărului specialiștilor în hidroameliorații, se va acorda o deosebită atenție pregătirii în probleme de irigații și amenajării pentru irigații, prin cursuri scurte și la locul de producție, a cadrelor de conducere ale unităților, agromonilor, lucrătorilor din gospodăriile agricole de stat și colectiviste.

Muncitorii și inginerii din industria construcțiilor de mașini trebuie să-și facă un titlu de onoare din a produce la timp și la un înalt nivel calitativ utilaj pentru lucrările de amenajare și de exploatare a terenurilor irigate.

rasele Bălțată Românească, Pinzau, Brună de Maramureș și Roșie de Dobrogea. Masa zootehnică nouă trebuie să o constituie animalele din aceste rase; rasele din import să fie folosite în scopul îmbunătățirii calitative a efectivului de animale din rase autohtone și nu pentru înlocuirea lui.

Trebuie organizată creșterea și îngrășarea tuturor vitețelor și nu admitem ca tineretul bovin să fie sacrificat la o greutate mai mică de 300 kg. Dacă începînd cu anul 1960 s-ar fi teținut pentru prăsilă numai 40 la sută din tineretul bovin iar restul s-ar fi sacrificat la o greutate de 300 kg., astăzi am fi atins efectivul de bovine prevăzut pentru anul 1963, iar sporul la cantitatea de carne realizată în acești ani ar fi fost mai mare decît întregul plan al producției de carne de bovine prevăzut pentru anul 1961.

Preocuparea pentru sporirea numerică a efectivului de bovine trebuie însoțită de munca sistematică pentru ridicarea producției calculate pe animal. În anul 1960, un număr de 10 gospodării agricole de stat cu peste 1.700 de vaci au realizat o producție medie de 4.000-4.700 litri lapte de la fiecare vacă, iar 90 gospodării au realizat de la 18.000 vaci o producție medie de cîte 3-4.000 litri lapte. În 1960, în gospodăriile colective producția medie de lapte pe cap de vacă furajată a fost de 1.569 litri, cu o sută de litri mai mult decît în anul anterior. Un număr de 380 gospodării colective au obținut în 1960 producții medii de lapte de peste 2.100 litri de fiecare vacă furajată, iar unele au obținut peste 3.000 de litri.

Trebuie deasfășurată o muncă sistematică pentru ca, în fiecare gospodărie de stat și colectivă, producțiile medii pe animal să ajungă, printr-o mai bună furajare, la nivelul producțiilor obișnuite de unitățile agricole fruntase. Sectorul zootehnic din gospodăriile agricole socialiste situate în zona de aprovizionare a orașelor mari și a centrelor muncitorești trebuie orientat spre producția de lapte, pentru ca să se lichideze astfel practica neeconomică de aprovizionare a populației cu lapte, de la distanțe mari.

Pentru sporirea producției de carne la nivelul de 1,8 milioane tone în 1965 — din care 800.000 tone carne de porc — este necesar să se folosească pe deplin potențialul de producție al porcinelor, care au o mare prolificitate.

Creșterea și îngrășarea porcelor este deosebit de rentabilă pentru gospodăriile agricole socialiste, aducîndu-le mari venituri bănești. Astfel, de pîlă, gospodăria colectivă din Sîntana, regiunea Crișana, a realizat în anul trecut venituri de peste 800.000 lei din valorificarea porcelor îngrășate; gospodăria colectivă din Biled, regiunea Banat, — venituri de aproape 600.000 lei. Asemenea exemple sînt numeroase.

În anul acesta gospodăriile colective au contractat cu statul livrarea a peste 400.000 porci, iar pentru anul 1962 au posibilitatea să îngrase și să contracteze 900.000 de porci.

Gospodăriile de stat trebuie să ia măsuri pentru a livra statului întreaga cantitate planificată și pentru a asigura toate condițiile îndeplinirii planului pe anul viitor.

Ministerul Agriculturii și sfaturile populare trebuie să ajute gospodăriile colective ca numărul de animale proprietate obștească să ajungă pînă la sfîrșitul acestui an la 200.000; este necesar ca pînă în 1965 gospodăriile agricole colective să ajungă la 700.000 de scroafe proprietate obștească, astfel încît să asigure realizarea cantităților de carne de porc contractată, precum și numărul de purceli necesar pentru acoperirea nevoilor colectivităților. Pentru aceasta gospodăriile colective trebuie să rețină cele mai bune scroafe pentru prăsilă, urmînd să le sacrifice numai după ce le scade prolificitatea.

Gospodăriile agricole de stat trebuie să ajungă în 1965 la 150.000 scroafe de prăsilă și să li-vreze gospodăriilor colective pentru prăsilă cît mai multe scroafe din rasele cele mai bune. Sint cazuri destul de frecvente cînd unele gospodării de stat și gospodăriile colective care au un surplus de scroafe le valorifică prin îngrășare, în timp ce alte gospodării de stat și colective duc lipsă de scroafe pentru reproducție.

Ministerul Agriculturii și măsuri ca mai întîi să se asigure matca tuturor gospodăriilor de stat și colective și numai după aceasta să se admită trecerea scroafelor la îngrășare.

Este necesar să se răspîndească porcinile din rasele pentru carne; ele consumă cu circa 10-15 la sută din agricultură.

În vederea sporirii numărului de taurine este absolut necesar ca fiecare gospodărie agricolă de stat și gospodărie agricolă colectivă să-și asigure efectivul de animale marfă și creșterea tuturor vitețelor provenite din prăsilă proprie. În acest scop, Ministerul Agriculturii trebuie să interzică gospodăriilor de stat sacrificarea vitețelor și să recomande gospodăriilor colective să păstreze toate vitețele obținute din prăsilă proprie. Este necesară menținerea tuturor vitețelor chiar dacă acestea nu provin din cele mai bune rase. Ele pot fi teptat ameliorate, știut fiind că prin creșterea lor vom putea să sporim atât producția de carne cît și producția de lapte.

Trebuie dezrădăcinată tendința dăunătoare manifestată de unii lucrători ai Ministerului Agriculturii, de a neglija septul autohton și chiar de a sacrifica, pe considerenți de la producție, vacile din rasa Soră de Stepa sau din alte rase autohtone care reprezintă circa 35 la sută din numărul total al vacilor. Experiența îndelungată a dovedit că, printr-o furajare bună și printr-o îngrijire rațională, producția de lapte a vacilor din aceste rase poate fi sporită considerabil. În afară de aceasta, menținerea și îmbunătățirea sistematică a acestor rase contribuie la sporirea efectivului de animale și la creșterea producției de carne.

Din totalul efectivelor de vaci, circa 68 la sută sînt animale din

mai puține furaje pentru un kg. spor greutate.

Organele de stat care se ocupă cu contractarea, precum și Ministerul Agriculturii să ia măsuri pentru încheierea de contracte de livră dunsă cu gospodăriile colective. Aceasta va da posibilitatea gospodăriilor colective ca la întocmirea planului anual de producție să prevadă din vreme suprafețele pentru furajele necesare creșterii și îngrășării de porci în anii ce urmează.

În ceea ce privește creșterea oilor obiectivul principal rămîne în continuare sporirea numărului de oi cu lîmă fină și semînță, pentru ca în anul 1962 să se lichideze importul de lîmă. Trebuie luate măsuri pentru a se păstra și pentru a se crește încă din acest an toate mielulele și marea majoritate a berbecuților astfel ca în 1965 să avem cel puțin 8,5 milioane oi merino, spancă-tleae, cu o producție totală de carne de 27.000 tone lîmă fină și semînță. Atragem atenția asupra importanței pe care o prezintă reținerea și creșterea batallilor, ca măsură eficientă de sporire rapidă a producției de lîmă fină și semînță. Este necesar ca pînă în anul 1963 gospodăriile de stat și colective să aibă un număr de aproximativ 1 milion batallii care pot da, la vîrstă de 2-3 ani, cel puțin 5-6 mil tone lîmă fină și semînță anuală și mari cantități de carne.

Ministerul Agriculturii și Comitetul de Stat al Planificării vor face propuneri în vederea adoptării unor măsuri care să contribuie la lichidarea sacrificiilor neutilizabile, la păstrarea vitețelor, a mielulelor și scroafelor, pentru ca în fiecare gospodărie colectivă și gospodărie de stat să se formeze astfel o matcă numeroasă.

Un sector de producție rămas în mod deosebit în urmă în gospodăriile de stat și colective este creșterea păsărilor. Din numărul total de circa 38 milioane păsări, cîte existau în întreaga țară la începutul acestui an, gospodăriile de stat și colective aveau laolaltă, după unele calcule, abia 2 milioane, gospodăriilor de stat revenindu-le o pasăre la 2 ha, iar gospodăriilor colective — o pasăre la 4 ha. Lucrul acesta este de neînțeles. Se știe foarte bine că în fiecare gospodărie există condiții deosebite de prielene pentru creșterea păsărilor. Din calculele făcute de specialiști reiese că cel mai scăzut preț de cost se obține la carnea de pasăre.

Prin dezvoltarea fermelor de păsări în unitățile socialiste, prin înființarea zonei bălților, a Deltei Dunării și a apelor interioare pentru creșterea rațelor și găștelor, se poate lesne ajunge pînă în 1965 la o producție de circa 120.000 tone carne de pasăre. Considerăm că este foarte folositor pentru toate gospodăriile colective să urmeze exemplul gospodăriilor colective din Leanaheim, regiunea Banat. Această gospodărie primește în primele luni ale fiecărui an un număr important de pui de o zi de la incubatoriile statului, pe care-i îngrășă și li valorifică foarte avantajos; este de remarcă că, pe lîngă aceasta, gospodăria are 4.000 de păsări ca matcă.

Gospodăriile de stat și gospodăriile colective trebuie să-și crească și să-și păstreze o matcă de păsări (rațini, curci, rate sau gîște), să crească 500-600 de păsări la 100 hectare.

Creșterea păsărilor în ferme mari, bine organizate, unde se folosesc nutrețuri combinate, este mai economică cu 40-50 la sută. Gospodăriile de stat vor trebui să construiască combinate mari de păsări cu producții anuale de 18 milioane ouă și 1.200 tone carne de pui. O asemenea orientare va face ca unitățile din zonele de cîmp să asigure cu eforturi mici cantități însemnate de carne de pui și gășci.

Pentru realizarea sarcinilor privind îmbunătățirea septului și ridicarea productivității animalelor, un rol deosebit de important îl are organizarea selecției și a însemnărilor artificiale la animale. În anul 1960 s-au însemnat artificial 380.000 vaci și peste 2 milioane oi. În legătură cu aceasta, trebuie să arătăm că Ministerul Agriculturii

RAPORTUL TOVARĂȘULUI GHEORGHE GHEORGHIU-DEJ

(Urmare din pag. 2-a)

care, potrivit experienței unor țări preletene, precum și a unor gospodării de stat de la noi, duc la sporirea producției și la scăderea prețului de cost. După calculele Ministerului Agriculturii s-ar justifica pe deplin construirea unor fabrici de nutrețuri combinate cu instalații simple de diferite mărimi, în gospodăriile de stat și în unele gospodării colective mai puternic dezvoltate. În anumite zone s-a organizat unități mari dotate cu instalații pentru prelucrarea de furaje combinate, de a anumită compoziție, sau pentru anumite categorii de animale, care să deservesc mai multe gospodării.

Este necesar ca Ministerul Agriculturii, Ministerul Metalurgiei și Construcțiilor de Mașini și Comitetul de Stat al Planificării să elaboreze un program de construire a fabricilor de nutrețuri combinate.

Una din cele mai importante resurse de producere a nutrețurilor, încă nerațional folosită, o constituie cele peste 4 milioane hectare pășuni și fânețe naturale. Se știe că pășunile și fânețele produc cel mai bun și mai ieftin nutreț, iar vacile hranite pe pășune produc laptele la un preț de cost scăzut. Dublind sau triplând producția acestor pășuni și fânețe, pe lângă obținerea unor producții mai mari de lapte, carne și alte produse, se va realiza și o scădere simțitoare a prețului de cost.

În lunile și cimpile țării noastre există o suprafață de aproape 1.300.000 hectare pășuni și fânețe pe care, dacă se aplică lucrări de îmbunătățire, curățire, grăpare și îngrășare, producția de lăptă poate să crească de 3-4 ori. De asemenea, prin deseluirea și cultivarea cu plante de nutreț după sistemul convelerului verde, se pot obține produse de calitate superioară.

Construcții gospodărești în agricultură

Înfăptuirea sarcinilor privind dezvoltarea multilaterală a producției agricole necesită executarea unor importante lucrări de construcții gospodărești — grajduri, maternități și îngrășători de porci, salivane, magazii, pășuni ș.a.

În perioada planului de șase ani, în gospodăriile de stat vor trebui construite adăposturi pentru 490.000 taurine, 900.000 porcine, 830.000 oi, magazii și pășuni pentru 52.000 vagoane cereale și diferite alte construcții speciale. În gospodăriile colective se prevede executarea de adăposturi pentru 2.050.000 taurine, 3.170.000 porcine, 5.100.000 oi, magazii și pășuni pentru 380.000 vagoane produse vegetale. Pentru ca aceste construcții să fie realizate la timp sunt necesare măsuri care să înălțare neajunsurile vitei până acum în acest domeniu — amplasarea necorespunzătoare, rispa de teren din cauza măririi exagerate a distanțelor dintre construcții, utilizarea unor tipuri de construcții costisitoare, neasigurarea alimentării cu apă.

Noile construcții ce se ridică în gospodăriile agricole de

stat trebuie astfel proiectate și executate încât să permită introducerea unor procese avansate de producție, mecanizarea muncilor grele.

La proiectarea și amplasarea construcțiilor în gospodăriile agricole colective trebuie să se aibă în vedere procesul de dezvoltare în perspectivă a acestora, de unificare a gospodăriilor mai mici în gospodării mari.

Sarcina comitetelor executive ale stațiilor populare regionale și raionale este de a ajuta gospodăriile colective să amplaseze judicios construcțiile, să adopte cele mai economice tipuri de grajduri, magazii etc., utilizând la maximum sursele locale de materiale.

Comitetele regionale și raionale de partid trebuie să analizeze periodic mersul lucrărilor de construcție, să vegheze la întocmirea și aprobarea operativă a documentațiilor pentru construcții, să îndrume pe colectivități în folosirea tuturor resurselor locale de materiale, pentru a ridica mai multe construcții, bune și ieftine.

Dezvoltarea viticulturii și pomiculturii

Tovarăși,

Sarcini importante stau în fața noastră în domeniul viticulturii și pomiculturii. În 1965 suprafața totală cu vii și livezi va trebui să ajungă la cîte 300.000 hectare față de 298.000 hectare vii și respectiv 219.300 hectare livezi existente în prezent.

În țara noastră, cu forme de relief variate, cu dealuri însoțite, pomii fructiferi și vite de vie constituie din todeauna o mare avuție.

Din suprafața actuală de vie numai 113.800 hectare sînt plantate cu vie nobilă altoită și îndigenă. Restul de 182.200 hectare sînt ocupate cu hibrizi producători direcți.

Directivile Congresului al III-lea al partidului prevăd ca cea mai mare parte din suprafața viticolă să fie cultivată cu vie bună, altoită și îndigenă, de la care se obțin struguri de calitate superioară. La executarea plantărilor trebuie să se țină seama că, pe măsură ce se înființează și întră pe rod noi plantații, este necesar să fie defrișate viile hibride și în primul rînd cele de șes, care ocupă importante suprafețe de teren arabil: în regiunea București — 38.000 hectare, în regiunea Galați — 29.000 hectare, în Oltenia — 28.000 hectare etc.

O parte a terenurilor s-a obținut cu această via hibridă. Dar producția de struguri obținută de la via hibridă nici nu se poate compara cu cea de via altoită și îndigenă. Recolta de la viile hibride este mai mică, strugurii sînt de calitate proastă, vinul de asemenea. Cîștigul net pe un hectar cu hibrizi este cu mult mai mic decît de pe o suprafață egală cu via altoită.

În ultimii ani, în zonele viticole și îndeosebi în gospodăriile agricole socialiste, raportul a început să se îmbunătățească în favoarea vitei nobile. Din datele existente rezultă însă că ritmul plantărilor de via nobilă din soluri bune este încă nesatisfăcător. Pentru îmbunătățirea situației se impun eforturi serioase și măsuri concrete în vederea înlocuirii vitei hibride și completării golurilor în centrele viticole, înlocuirii treptate a vitei bătrîne care nu mai dă ran-

de producții mari de fructe și struguri de calitate superioară.

Este necesar să ducem o luptă hotărâtă împotriva tendinței dăunătoare economiei naționale de a se planta vii și livezi pe terenuri bune pentru cultura grîului, porumbului, sfeclii de zahăr, flori-soareului și alte plante prețioase. Din păcate, de-a s-a atras atenția asupra acestui lucru, în mai toate regiunile sînt dese cazurile de ocupare a suprafețelor arabile cu vii și livezi. De multe ori organele de partid și de stat, fie că au încurajat extinderea viilor pe terenuri arabile, fie că s-au mîngîiat să constate acest lucru fără să ia măsuri pentru a-l împiedica.

Trebuie generalizată experiența bună a gospodăriilor agricole de stat și colective din comunele Ștefănești, Valea Rea, Malul cu Flori din regiunea Argeș, Valea Cîlugărească, regiunea Ploiești, Murfara, regiunea Dobrogea, care au amenajat prin terasări importante suprafețe erodate și le-au plantat cu vii și livezi.

Ministerul Agriculturii trebuie să organizeze producția de material săditor, să stabilească soiurile cele mai potrivite de fructe și struguri, astfel ca sarcinile ce revin fiecărei regiuni să fie îndeplinite în cele mai bune condiții. La înființarea noilor plantații de pomi și vii trebuie avute în vedere sistematizarea și organizarea teritoriului, cit și asigurarea posibilităților de efectuare mecanizată a lucrărilor grele, ca înțreținerea solului și combaterea bolilor și dăunătorilor.

Apicultura și sericicultura

O ramură de producție ce urmează să fie mult încurajată și dezvoltată în toate gospodăriile de stat și colective, precum și în gospodăriile personale este apicultura. Astăzi avem în țară circa 650.000 stupi, cu o producție de 4.500 tone miere, din care se exportă mai bine de 1.600 tone. În următorii 3-4 ani, numărul de stupi va trebui să crească la minimum 1.100.000; aceasta va însemna un plus de 8.000 tone miere, în afară de cantitatea mare de ceară.

Unele gospodării colective și de stat realizează anual, datorită creșterii albinelor, mari venituri bănești fără multe eforturi. De pildă, gospodăria colectivă din comuna Ștefan cel Mare, raionul Fetești, a realizat în 1960, de la 145 stupi de albine, un venit de peste 500 lei pe fiecare stup. Gospodăriile din comunele Tomnatec și Halina realizează an de an o cantitate de 20 kg. miere în medie pe fiecare stup. Gospodăria de stat Pîslu Stupi a recoltat de la 2.500 stupi peste trei vagoane de miere.

Ministerul Agriculturii, stațiile populare și asociațiile crescătorilor de albine trebuie să popularizeze mai larg experiența gospodăriilor fruntase în creșterea albinelor, să îndrume gospodăriile colective și de stat să-și organizeze stupine și să le sprijine în pregătirea celor

O dată cu extinderea noilor plantații se impune luarea de măsuri pentru aplicarea complexului de lucrări agrotehnice în vederea obținerii unor recolte sporite care să asigure ca producția de fructe să ajungă pînă în 1965 la cel puțin 1.700.000 tone, iar cea de struguri — la 1.400.000 tone.

Pentru valorificarea superioară a strugurilor de vin, în ultimii ani s-au construit la Tohani, Focșani, Valea Cîlugărească, mari combine vinicole înzestrate cu utilaj modern. În aceste combine se aplică o tehnologie modernă, obținându-se vinuri în partii mari, bine condiționate. S-au construit de asemenea un număr însemnat de crame și depozite ținînd însă seama de creșterea suprafețelor cu vii, a producției de struguri, precum și de faptul că pentru a asigura o aprovizionare continuă, indiferent de producția unui an, este nevoie de importante rezerve de vin, se impune necesitatea de a mări spațiul de vinificare și de depozitare a vinului. Capacitatea depozitelor urmează să crească de la 23.000 vagoane în prezent, la circa 50.000 vagoane în 1965. Aceste construcții trebuie amplasate în centrele viticole, aproape de căile de comunicație, în vederea reducerii cheltuielilor de transport.

Pentru valorificarea fructelor care nu se desfac în stare proaspătă, va trebui să se asigure capacitățile necesare de prelucrare corespunzătoare cu producția sporită a acestora.

mai bune cadre, în procurarea de stupi și a unor utilaje necesare.

Merită de asemenea să îndreptăm atenția gospodăriilor colective spre creșterea viermilor de mătase. Cîtă însemnată economică are această ocupație ne-o arată rezultatele obținute de către trei gospodării colective din comuna Dăbuleni — Oltenia, care au încasat anul trecut cîte 300.000 lei fiecare din valorificarea gosilor de mătase.

Anul trecut s-au produs aproape 1.200 tone gosii din 1040 kg. s. mîntă. Încurajînd răspîndirea acestei îndeletniciri în gospodăriile colective, în 1965 se poate ajunge la o producție de cel puțin 2.500 tone gosii de mătase.

Cu cîteva sute de grame de s. mîntă, prin muncă a 4-5 femei timp de 30-40 zile, se poate ajunge la o producție de cel puțin 1.000 kg. gosii, echivalentă cu aproape 20.000 lei.

Ministerul Agriculturii și revine sarcina să asigure producerea unei cantități mai mari de s. mîntă și de calitate superioară, iar stațiile populare — să organizeze plantarea de duzi prin curți, pe terenuri de coastă, pe marginea șoselelor.

Ministerul Învățămîntului și Culturii să se preocupe ca în fiecare școală să se organizeze stupine, precum și creșterea viermilor de mătase și plantarea de duzi de către elevi.

Mecanizarea agriculturii

Directivile Congresului prevăd ca în 1965 să ajungem la circa 100.000 tractoare, peste 70.000 semănători, peste 43.000 combine de cereale păioase, peste 8.000 combine de porumb. Lucrările necesare culturii grîului vor fi mecanizate în proporție de 80-90 la sută, la porumb lucrările de arat și semănat — în proporție de 90 la sută, lucrările de întreținere — în proporție de 40 la sută, iar cele de recoltă — în proporție de 35 la sută; totodată vor fi mecanizate pe scară largă lucrările necesare celorlalte culturi de cîmp; se va extinde folosirea tractoarelor și mașinilor în legumicultură, pomicultură, viticultură și creșterea animalelor.

Industria noastră a ajuns la un stadiu cînd este în stare să asigure dotarea agriculturii cu tractoare, pluguri, cultivatoare, semănători, combine, meru mai perfecționate.

La sfîrșitul acestui an agricultura va dispune de 52.000 tractoare fîoase, 48.500 semănători mecanice, aproape 23.200 combine de cereale păioase.

Așa cum am arătat, sînt create condițiile ca sarcinile privind mecanizarea principalelor lucrări la cultura grîului și a porumbului, stabilite de Congres, să fie realizate înainte de termen.

An de an, stațiunile de mașini și tractoare au obținut rezultate tot mai bune atît în privința volumului lucrărilor executate, cit și a calității lor. În anul 1960, față de anul anterior stațiunile de mașini și tractoare au executat un volum total mai mare de lucrări cu 47 la sută, iar în medie pe un tractor — cu 23 la sută, preț de cost al unui hectar de arătură normală reducîndu-se cu 23 la sută.

În munca stațiunilor de mașini și tractoare mai există încă deficiențe spre a căror lichidare trebuie să se îndrepte eforturile organizațiilor de partid, ale Ministerului Agriculturii și stațiilor populare. Sînt frecvente cazurile cînd unele stațiuni de mașini și tractoare, în tendința de a realiza cit mai mulți hantiri, execută arături și însămînțări de proastă calitate, lasă porțiuni goale nelucrate la capătul terenului, aducînd pagube gospodăriilor agricole colective și statului.

Plenara Comitetului Central al partidului din 31 octombrie — 1 noiembrie 1960 a indicat ca sistemul de salarizare al mecanizatorilor să fie îmbunătățit în vederea cînterșării lor materiale în rezultatele obținute în creșterea producției pe terenurile pe care le deservesc. Au trecut opt luni, dar această problemă continuă să fie nerezoată. Ministerul Agriculturii și Comitetul de Stat pentru Muncă și Salarii trebuie să prezinte în cel mai scurt timp propuneri cu privire la îmbunătățirea sistemului de salarizare a mecanizatorilor din stațiunile de mașini și tractoare în funcție de cantitatea, calitatea lucrărilor efectuate și de producția obținută pe terenurile lucrate.

Pentru mai buna deservire a gos-

mai important: folosirea energiei electrice în producția agricolă pentru asigurarea muncii, reducerea productivității muncii, reducerea prețului de cost.

Pomparea apei pentru irigații, cu instalații acționate electric, reduce cu mai mult de 60 la sută cheltuielile de pompare față de instalațiile care folosesc motopompe. Totuși, pînă în prezent, numai 3 la sută din întreaga suprafață amenajată pentru irigații este deservită de pompe acționate electric. Din această cauză, în 1960, numai în gospodăriile agricole de stat au fost blocate pentru irigare peste 500 tractoare.

Nu sînt încă folosite marile avantaje economice ale energiei electrice într-o serie de procese cum ar fi: alimentarea cu apă, prepararea furajelor ș.a.

Executarea din fondurile statu-

Sarcinile cercetării științifice în agricultură

Sarcinile mari și complexe care stau în fața noastră în domeniul științelor agricole sînt următoarele: să se realizeze o revoluție în producția vegetală și animală impunîndu-se la un nivel mai înalt a cercetării științifice.

În ultimii ani, oamenii de știință din agricultură și-au legat mai strîns activitatea lor de problemele practice ale producției și au obținut însemnate realizări, care contribuie la sporirea producției agricole vegetale și animale. Cu toate acestea, există încă o serioasă rămînere în urmă a cercetării științifice în probleme importante ale producției agricole ca, de exemplu, creșterea solurilor de plante cu productivitate ridicată, îmbunătățirea raselor de animale ș.a.

Recentele măsuri de îmbunătățire organizatorică a sistemului de cercetări în agricultură, prin înființarea Institutului central pentru coordonarea cercetărilor agricole, creșterea condițiilor mai bune de activitate a oamenilor de știință, instituțiile de cercetare, stațiunile experimentale, cercetătorii acestora au datorită să-și îndrepte eforturile spre soluționarea problemelor puse de practica agricolă cum sînt: extinderea și aprofundarea cercetărilor în domeniul ameliorării plantelor și producerea de s. mîntă de

lui a peste 8.700 km. rețele electrice de 6-15 kV și de 35 kV, sporirea puterii instalate în stațiile de transformare corespunzătoare pînă la aproximativ 2 milioane KVA, vor extinde și electrificarea rurală, precum și folosirea energiei electrice în producția agricolă.

Trebuie reduse costurile specifice de investiții pentru rețelele electrice, de distribuție, bransamente și instalații interioare, prin îmbunătățirea descrierilor și normativelor privind proiectarea și execuția construcțiilor electrice din mediul rural.

Ministerul Minelor și Energiei Electrice și Ministerul Agriculturii au obligată să urmărească cu perseverență realizarea sarcinilor trasate de Congresul al III-lea al partidului cu privire la electrificarea rurală.

sol, elaborarea sistemelor de măsuri agrotehnice pentru principalele zone pedoclimatice, stabilirea agrotehniciilor culturilor de cîmp irigate, îmbunătățirea raselor de animale și creșterea de noi rase de înaltă productivitate.

O sarcină de cea mai mare răspundere a cercetătorilor științifici, a proiectanților și constructorilor de mașini agricole este aceea de a perfecționa continuu tipurile actuale de mașini și de a realiza altele noi la nivelul tehnicii mondiale.

Este necesar să se definească planul unic de perspectivă al cercetărilor științifice în agricultură, pe baza căruia se va organiza o activitate sistematică, înălțîndu-se paralelismul muncii și dispersarea mare în munca de cercetare.

Ministerul Agriculturii trebuie să acorde mai multă atenție învestițiilor institutelor de cercetări și stațiunilor experimentale cu utilaj și aparatură pentru a le crea condiții mai bune de activitate.

În atenția ministerului trebuie să stea în permanență introducerea și generalizarea în practica agricolă a rezultatelor cercetărilor științifice, îmbunătățirea și intensificarea muncii de răspîndire a cunoștințelor agrotehnice în rîndurile oamenilor muncii din agricultură.

Cadre bine pregătite pentru toate ramurile agriculturii

Tovarăși,

Una din condițiile de bază ale dezvoltării agriculturii socialiste este asigurarea ei cu cadre bine pregătite din punct de vedere teoretic și practic, capabile să aplice în producție cunoștințele științifice și experiența înaintașii, să organizeze și să conducă cu pricepere marile gospodării socialiste.

În anii puterii populare au fost pregătite numeroase cadre pentru toate ramurile agriculturii. În timp ce în 1938, în România existau numai 1897 de agronomi și medici veterinari, astăzi numărul specialiștilor cu studii superioare este de 16.400, din care: 7.800 ingineri agronomi, 1.090 ingineri horticultori, 1.100 ingineri mecanizatori, 4.200 ingineri zootehnicieni și medici veterinari. Avem 17.000 cadre cu pregătire medie, tehnicieni agronomi, mecanizatori, zootehnicieni și tehnicieni veterinari. De asemenea, s-a format un număr de 59.000 de tractoriști-mecanizatori și 24.500 cadre de conducere pentru gospodăriile agricole colective.

Dezvoltarea agriculturii în anii viitori care se asigură pregătirea unui număr tot mai mare de cadre cu studii superioare și medii, să crească continuu nivelul de cunoștințe al lucrătorilor din agricultură, al țăranilor colectivizati. Va trebui să pregătăm 12.000-13.000 cadre cu studii superioare, ingineri agronomi, ingineri zootehnicieni și medici veterinari, 35.000-40.000 cadre cu studii medii și peste 60.000 tractoriști-mecanizatori.

La încheierea procesului de colectivizare, într-un prim stadiu, fiecare gospodărie colectivă trebuie să aibă cel puțin cîte un inginer agronom, fiecare inginer zootehnician și medic veterinar să deservescă 2-3 gospodării colective. Pe măsura creșterii numărului absolvenților învățămîntului superior, fiecare gospodărie colectivă și se va asigura un număr mai mare de specialiști.

Ministerul Agriculturii, Ministerul Învățămîntului și Culturii și Comitetul de Stat al Planificării trebuie să stea în atenția permanentă a organelor regionale și raionale de partid și a Ministerului Agriculturii.

O însemnată deosebită are ridicarea nivelului de cunoștințe al colectivităților prin organizarea în timpul iernii a cursurilor agrotehnice cu o durată de 3 ani, la care vor preda ingineri agronomi și zootehnicieni din gospodăriile colective. În aceste cursuri să fie cuprinsă masa țăranilor colectivizati cărora să li se predea cunoștințele agrotehnice cerute de dezvoltarea multilaterală a gospodăriei colective.

În timpul cel mai scurt planul de pregătire a cadrelor cu studii superioare pentru acoperirea nevoilor agriculturii în următorii ani.

Ministerul Agriculturii, stațiile populare, organizațiile de partid nu au acordat atenția cuvenită creării condițiilor corespunzătoare pentru specialiștii care lucrează în unitățile agricole de producție, ceea ce contribuie ca unii să nu se ducă să lucreze în agricultură în specialitatea pentru care s-au pregătiti.

Congresul al III-lea a trasat ca sarcină extinderea consumului de energie electrică în procesele de producție agricolă și dezvoltarea consumului în satele electrificate pentru nevoile casnice și social-culturale. În anii 1960-1965 este prevăzută să se electrifice peste 4.000 de sate. La începutul acestui an erau electrificate un număr de 3.370 sate, adică 22 la sută din totalul acestora. Toate stațiunile de mașini și tractoare, mai mult de 95 la sută din gospodăriile agricole de stat și peste 30 la sută din gospodăriile colective sînt electrificate prin racorduri sau grupuri electrogene locale. Cu toate acestea, consumul de energie electrică în producția agricolă este foarte scăzut, reprezentînd numai 1,2 la sută din consumul total de energie electrică al țării. Din totalul consumului rural, pentru nevoile de producție se folosește abia o treime.

Este greșită concepția acelor care prin electrificarea rurală înțeleg numai iluminatul electric, acîpînd din vedere ceea ce este

Salariizarea specialiștilor din agricultură care lucrează în gospodării colective va fi făcută de stat. Este o datorie de frunte a gospodăriilor colective de a crea agronomilor și celorlalte cadre de specialiști ce le sînt repartizate condiții cit mai bune de locuit, de a amenaja case-laborator pentru efectuarea unor cercetări științifice experimentale, de a asigura cînterșarea materială a specialiștilor în sporirea necîntă a producției agricole.

Ministerul Agriculturii, împreună cu instituțiile interesate, trebuie să ia măsuri pentru a îndrepta spre gospodăriile colective și spre gospodăriile de stat ingineri agronomi, zootehnicieni și alți specialiști care lucrează în diferite unități agricole.

Dezvoltarea diferitelor ramuri ale agriculturii necesită numeroase cadre cu studii medii; tehnicieni agronomi, zootehnicieni, mecanizatori, veterinari, pomicultori, topografi și tehnicieni specialiști în îmbunătățiri funciare. Pentru aceasta trebuie îmbunătățite rețeaua, profilul și programul școlilor care pregătesc tehnicieni agricoli.

Una din sarcinile cele mai urgente este pregătirea a 80.000 de mecanizatori. Ministerul Agriculturii, Ministerul Metalurgiei și Construcțiilor de Mașini și Comitetul de Stat al Planificării să elaboreze propuneri pentru acoperirea necesităților de tractoriști mecanizatori, potrivit stadiului de mecanizare la care va ajunge agricultura în anii următori. Este necesar ca tractoriștii mecanizatori să aibă nu numai cunoștințe privitoare la exploatarea și întreținerea tehnicii pe care o minuesc, ci și un minimum de cunoștințe agrotehnice.

Pînă în anul 1965 va trebui să pregătăm prin cursuri de scurtă durată (3-12 luni) numărul necesar de cadre de conducere pentru gospodării colective (președinți, brigadier, socotitori). Această sarcină trebuie să stea în atenția permanentă a organelor regionale și raionale de partid și a Ministerului Agriculturii.

O însemnată deosebită are ridicarea nivelului de cunoștințe al colectivităților prin organizarea în timpul iernii a cursurilor agrotehnice cu o durată de 3 ani, la care vor preda ingineri agronomi și zootehnicieni din gospodăriile colective. În aceste cursuri să fie cuprinsă masa țăranilor colectivizati cărora să li se predea cunoștințele agrotehnice cerute de dezvoltarea multilaterală a gospodăriei colective.

În timpul cel mai scurt planul de pregătire a cadrelor cu studii superioare pentru acoperirea nevoilor agriculturii în următorii ani.

Ministerul Agriculturii, stațiile populare, organizațiile de partid nu au acordat atenția cuvenită creării condițiilor corespunzătoare pentru specialiștii care lucrează în unitățile agricole de producție, ceea ce contribuie ca unii să nu se ducă să lucreze în agricultură în specialitatea pentru care s-au pregătiti.

Congresul al III-lea a trasat ca sarcină extinderea consumului de energie electrică în procesele de producție agricolă și dezvoltarea consumului în satele electrificate pentru nevoile casnice și social-culturale. În anii 1960-1965 este prevăzută să se electrifice peste 4.000 de sate. La începutul acestui an erau electrificate un număr de 3.370 sate, adică 22 la sută din totalul acestora. Toate stațiunile de mașini și tractoare, mai mult de 95 la sută din gospodăriile agricole de stat și peste 30 la sută din gospodăriile colective sînt electrificate prin racorduri sau grupuri electrogene locale. Cu toate acestea, consumul de energie electrică în producția agricolă este foarte scăzut, reprezentînd numai 1,2 la sută din consumul total de energie electrică al țării. Din totalul consumului rural, pentru nevoile de producție se folosește abia o treime.

Este greșită concepția acelor care prin electrificarea rurală înțeleg numai iluminatul electric, acîpînd din vedere ceea ce este

Salariizarea specialiștilor din agricultură care lucrează în gospodării colective va fi făcută de stat. Este o datorie de frunte a gospodăriilor colective de a crea agronomilor și celorlalte cadre de specialiști ce le sînt repartizate condiții cit mai bune de locuit, de a amenaja case-laborator pentru efectuarea unor cercetări științifice experimentale, de a asigura cînterșarea materială a specialiștilor în sporirea necîntă a producției agricole.

Ministerul Agriculturii, împreună cu instituțiile interesate, trebuie să ia măsuri pentru a îndrepta spre gospodăriile colective și spre gospodăriile de stat ingineri agronomi, zootehnicieni și alți specialiști care lucrează în diferite unități agricole.

Dezvoltarea diferitelor ramuri ale agriculturii necesită numeroase cadre cu studii medii; tehnicieni agronomi, zootehnicieni, mecanizatori, veterinari, pomicultori, topografi și tehnicieni specialiști în îmbunătățiri funciare. Pentru aceasta trebuie îmbunătățite rețeaua, profilul și programul școlilor care pregătesc tehnicieni agricoli.

Una din sarcinile cele mai urgente este pregătirea a 80.000 de mecanizatori. Ministerul Agriculturii, Ministerul Metalurgiei și Construcțiilor de Mașini și Comitetul de Stat al Planificării să elaboreze propuneri pentru acoperirea necesităților de tractoriști mecanizatori, potrivit stadiului de mecanizare la care va ajunge agricultura în anii următori. Este necesar ca tractoriștii mecanizatori să aibă nu numai cunoștințe privitoare la exploatarea și întreținerea tehnicii pe care o minuesc, ci și un minimum de cunoștințe agrotehnice.

Pînă în anul 1965 va trebui să pregătăm prin cursuri de scurtă durată (3-12 luni) numărul necesar de cadre de conducere pentru gospodării colective (președinți, brigadier, socotitori). Această sarcină trebuie să stea în atenția permanentă a organelor regionale și raionale de partid și a Ministerului Agriculturii.

O însemnată deosebită are ridicarea nivelului de cunoștințe al colectivităților prin organizarea în timpul iernii a cursurilor agrotehnice cu o durată de 3 ani, la care vor preda ingineri agronomi și zootehnicieni din gospodăriile colective. În aceste cursuri să fie cuprinsă masa țăranilor colectivizati cărora să li se predea cunoștințele agrotehnice cerute de dezvoltarea multilaterală a gospodăriei colective.

efectiv de aproximativ 1.000.000 bati de la care să se obțină anual 5.000-6.000 tone lînă fină și seminfină;

— pînă în 1965 sporirea producției de lapte la 50 milioane hectolitri, de carne la 17-18 milioane tone, de lînă la 3.700 tone;

— sporirea numărului de animale mătca pînă la 2 milioane și creșterea încredințării provenit, în primul rînd, din prăsilă proprie; în 1965 numărul de vaci va fi de cel puțin 300.000 în gospodăriile agricole de stat și 1.100.000 în gospodăriile colective; numărul de scroafe să crească în gospodăriile de stat la 100.000 pînă la sfîrșitul acestui an și la 150.000 pînă în 1965, iar în gospodăriile colective la 200.000 la sfîrșitul acestui an și să ajungă la 700.000 în 1965;

— dezvoltarea și îmbunătățirea sistematică a raselor de animale existente;

— în elaborarea planului de producție de carne, precum și în defalcarea lui pe regiuni și unități, Comitetul de Stat al Planificării, Ministerul Agriculturii și Ministerul Industriei Alimentare să stabilească numărul de animale ce urmează a fi sacrificate, ținînd seama de situația efectivului existent, de asigurarea îndeplinirii sarcinilor de creștere a șepțelilor pentru anul următor și a animalelor pentru mătca;

— interzicerea trecerii scroafelor la îngrășare înainte de a se asigura mătca în toate gospodăriile de stat și colective, corespunzător sarcinilor de creștere a porcinelor în anul respectiv;

— organizarea și dezvoltarea de către gospodăriile de stat și colective din zona de aprovizionare a orașelor și centrelor muncitorești, a unor puternice ferme pentru producția de lapte;

— creșterea a cel puțin 800-900 păsări la sută de ha în

RAPORTUL TOVARĂȘULUI GHEORGHE GHEORGHIU-DEJ

(Urmare din pag. 3-a)

de specialiști necesare agriculturii: 12.000—13.000 cadre cu studii superioare, 35.000—40.000 cadre cu studii medii, 60.000 mecanizatori;

— pregătirea cadrelor de conducere pentru gospodăriile colective; ridicarea nivelului de cunoștințe agrozootehnice ale masei de colectivști.

10. Ministerul Agriculturii, Comitetul de Stat al Planificării, Ministerul Metalurgiei și Construcțiilor de Mașini, Ministerul Industriei Petrolului și Chimiei, Ministerul Minerului și Energiei Electrice, Ministerul Învățământului și Culturii și celelalte organe de stat să elaboreze și să pună în aplicare măsurile pentru înfăptuirea sarcinilor ce le revin în lupta pentru aplicarea Directivei. Congresului al III-lea al Partidului Muncitoresc Român cu privire la terminarea construcției socialiste la sate și sporirea producției agricole.

Tovarăși,
Îndeplinirea cu succes a Directivelor Congresului al III-lea al partidului privind încheierea colectivizării agriculturii, întărirea economico-organizatorică a gospodăriilor colective, creșterea continuă a producției vegetale și animale impune ridicarea pe o treaptă mai înaltă a conștientizării și implicării în întregii activități a organelor și organizațiilor de partid, organelor centrale de stat și a satorilor populare.

Pentru realizarea sarcinilor de mare răspundere ale construcției socialiste la sate, sporirii sistemelor a producției agricole, rolul hotărâtor îl are munca organizatorică. În această privință îndatoririle de importanță deosebită îl revin Ministerului Agriculturii. Conducerea sa trebuie să îmbunătățească cu hotărâre metodele și stilul de muncă al ministerului, corespunzător cu cerințele dictate de faza actuală și de perspectivele de viitor ale transformării socialiste a satului, să combată spiritul de rutină, conservatorismul, concepțiile înăpinate ce se manifestă la unii lucrători din agricultură, să studieze temeinic problemele economice, tehnico-științifice, organizatorice ale agriculturii socialiste, elaborând măsuri bine fundamentate pentru rezolvarea lor.

Conducerea ministerului trebuie să-și îndrepte toate forțele spre îndrumarea și acordarea de asistență tehnică și organizatorică unităților agricole socialiste, spre întărirea economică a gospodăriilor agricole colective, să urmărească folosirea cu simț de răspundere a investițiilor, întărirea disciplinei financiare, reducerea prețului de cost, creșterea rentabilității în gospodăriile de stat; să se preocupe în mod perseverent de pregătirea și justa folosire a cadrelor necesare agriculturii, de aplicarea în practică a recomandărilor științei agricole.

Tovarăși,
Aplicarea măsurilor prezentate în expunerea de față va asigura realizarea cu succes a mărețelor sarcini puse de Congresul al III-lea în domeniul construcției socialiste la sate și în dezvoltarea agriculturii. Avem toate condițiile necesare ca măsurile propuse să fie traduse în viață. Încheierea colectivizării agriculturii va schimba întreaga viață a satului, modul de organizare a agriculturii, va determina un puternic avânt al forțelor de producție la sate, creșterea producției agricole, continua îmbunătățire a nivelului de trai al oamenilor muncii, întărirea economiei socialiste, va ridica pe o treaptă superioară alianța dintre clasa muncitoare și țărănime. Acesta va fi un eveniment de însemnătate hotărâtoare pentru desăvârșirea construcției socialiste în țara noastră.

Ne exprimăm convingerea că organele de partid și de stat, oamenii muncii de la orașe și sate vor munci cu avânt, perseverență și entuziasm pentru realizarea acestei sarcini istorice.

INFORMAȚII

Simbătă după-amiază s-a înnoipat în Capitală venind de la Praga grupul de activiști ai Partidului Muncitoresc Român, condus de tov. Simion Buzhici, membru al C.C. al P.M.R., care a făcut o vizită în R. S. Cehoslovacă pentru a studia experiența organizațiilor Partidului Comunist din Cehoslovacă.

La sosire, pe aeroportul Băneasa, membrii grupului au fost salutați de activiști ai C.C. al P.M.R., precum și de reprezentanți ai Ambasadei R. S. Cehoslovace la București.

Lordul Robert J. C. Boothby, președintele grupului parlamentar pentru dezvoltarea comerțului dintre Est și Vest, care ne-a vizitat țara, a părăsit simbătă dimineața Capitala. Vicepreședintele acestui grup, sir Leslie Plummer, membru al grupului parlamentar anglo-român din Camera Comunelor, a plecat cu el în însoțire.

Oaspeții au fost conduși la plecarea de Mihai Ciobanu, președintele Camerei de Comerț a R. P. Române, Titus Cristurescu, vicepreședinte, de funcționari superiori din Ministerul Afacerilor Externe. Au fost de față reprezentanți ai Legăției Marii Britanii la București.

Timpe de două zile în sala de festivități a Institutului de medicină și farmacie din Tg. Mureș s-au desfășurat lucrările conferinței oamenilor de știință din domeniul dermatologiei, oftalmologiei și O.R.L. La conștiință au participat 140 de oameni de știință, profesori universitari și medici dermatologi și oftalmologi din întreaga țară. Au fost prezentate 45 comunicări științifice din partea colectivului din Capitală și din regiunile țării.

Ieri în sala Palatului cultural din Pitești, muncitorii sanitarilor ai Spitalului unificat din localitate, au trăit o mare bucurie cu ocazia decernării a două oaze. Președintele de unitate sanitară frunțasă pe țară, rețeaua de adulti.

La cerințele populației din regiunea Ma-

Dezbaterea machetei volumului IV al Istoriei României la Academia R. P. Române

Timpe de trei zile a avut loc la Academia R.P. Române dezbaterea machetei volumului IV al Istoriei României.

Lucrarea are trei părți. Prima: „Revoluția de la 1848. Formarea statului național român. Dezvoltarea capitalismului până la cucerirea independenței României (1848-1877)”, a doua: „Intensificarea dezvoltării capitalismului (1878-1900)”, a treia: „România la începutul perioadei imperialiste (1900-1917)”.

„Întem copleșiți de atenția și ospitalitatea guvernului român”

ne-a declarat dl. John Humphrey, directorul
diviziei Drepturilor omului din Secretariatul O.N.U.

La lucrările Seminarului internațional O.N.U., privind „Statutul femeii în dreptul familiei”, care a avut loc în Capitală, a participat și dl. John Humphrey, director al diviziei Drepturilor omului din Secretariatul O.N.U. Redactorul postur, Mariana Pirulescu, a adresat dlui John Humphrey câteva întrebări în legătură cu desfășurarea lucrărilor seminarului și a impresiilor culese de d-sa în țara noastră.

— În ce constă după părerea d-voastră importanța Seminarului internațional privind statutul femeii în dreptul familiei și în ce măsură s-a dovedit el utilitatea?

— La București s-au întâlnit un număr foarte mare de oameni de valoare din întreaga Europă care au dezbătut un mare număr de probleme utile pentru toți participanții, delegați ai diferitelor țări europene. Importanța seminarului constă în faptul în schimbarea de păreri interesante și utile, în contribuția adusă la statutul femeii în dreptul familiei, problema ce se întindea în marea problemă a egalității femeii cu bărbatul.

— Ce credeți despre legislația română privind drepturile femeii?

— Așa cum am arătat și acum aproape două săptămâni, la sedința de deschidere a seminarului, părerea mea este că în România s-a realizat egalitatea deplină a femeii cu bărbatul.

SPORT „Memorialul fraților Znamenski”

Pe stadionul „V. I. Lenin” din Moscova a început simbătă tradiționalul concurs internațional de atletism „Memorialul fraților Znamenski”, la care participă sportivi și sportive din 23 de țări ale lumii. Un remarcabil succes a reușit să realizeze la Moscova, Iolanda Balas, care a câștigat proba de săritură în înălțime cu 1,85 m. Pe locurile următoare s-au clasat Galina Dolia (U.R.S.S.) — 1,73 m. și Taisia Cencik (U.R.S.S.) 1,65 m. Alte performanțe valoroase realizate în prima zi au fost obținute de Tamara Press (U.R.S.S.) la aruncarea greutății cu 17,41 m., Sin Kin Dan (R.P.D. Coreeană) care a parcurs 400 m. plat în 53"/10 și Anatoli Mihailov (U.R.S.S.) la 110 m. garduri cu timpul de 13"/10.

Cursa de 5000 m. plat dotată cu

Echipa U. R. S. S. campioană de șah a Europei

Finala campionatului european de șah pe echipe a continuat cu desfășurarea întâlnirilor din penultima rundă. Reprezentativa U.R.S.S. a avut de data aceasta ca adversar echipa R.P. Ungare în fața căreia conduce cu 4 1/2—1 1/2 puncte după terminarea a 6 partide. În meciul R.S. Cehoslovacă — Iugoslavia scorul este egal 3 1/2—3 1/2. Spania conduce cu 5—3 asupra R.F. Germane.

Știri

● Echipa română de fotbal C.S.M. Baia Mare și-a început turneul în U.R.S.S. jucând la Sverdlovsk cu echipa unită de mașini „Uralmas”. Fotbaliștii români au obținut victoria cu scorul de 5—2 (2—1). În continuarea turneului fotbalistii români vor evolua în orașele Ufa și Ulianovsk.

● Pe velodromul Dinamo a început simbătă concursul internațional de ciclism, care participă cu mai mulți distanțieri bucureșteni și echipa selecționată a clubului Dinamo Berlin. Probele au fost dominate de cicliștii oaspeți, care au reușit două succese. Echipa Dinamo Berlin (Stappes, Hupke, Pomerence, Langer), a câștigat proba de urmărire (4000 m.) realizând timpul de 4'33"/10. Echipa C.C.A. (I. Vasile, I. Grigore, Gh. Neagoe, Silviu Duță) s-a clasat pe locul doi în 5'05"/10. Proba de 1000 de metri cu start de pe loc s-a încheiat cu victoria ciclistului german, H. Gnade, cironetrat în 1'12"/10. Dinamovistul M. Voinescu s-a clasat pe locul doi cu 1'15"/10. Pentru semifinalele probei de viteză s-a calificat H. Gnade, V. Oprea, P. Tache și I. Popovici. Cel mai bun timp din serie aparține lui Oprea, cu 12"/30. Astăzi de la ora 9,30 concursul continuă cu următoarele probe: viteză (finală), semifond (100 tube) și cursa italiană.

● În cadrul unui concurs de natație desfășurat simbătă la Rostock, înotătoarea Barbara Goebel (R. D. Germană) a stabilit un nou record mondial în proba de 100 m. bras cu timpul de 1'18"/10.

● Peste câteva zile va începe o nouă întrecere pugilistică care se va desfășura în parcul clubului Progresul din Capitală. Este vorba de „Cupa Elbivării” tradiționala competiție care se dispută în fiecare an în cinstea zilei de 23 August. Anul acesta la startul celor 5 reuniuni vor fi prezenți unii dintre cei mai valoroși boxeri bucureșteni reprezentând cluburile C.C.A., Dinamo, Metalul, Progresul, I.T.B., Voința și altele. Prima reuniune va avea loc marți de la ora 18.

● Echipa braziliană de fotbal, F. C. Santos, a susținut un nou meci în Europa, întâlnind la Karlsruhe, echipa locală cu același nume. Brazilienii au terminat învingători cu 8—6 (3—3).

● Stadionul Dinamo a găzduit simbătă după amiază întâlnirea amicală de fotbal dintre echipa Progresul București și reprezentativa de tineret a Capitalei. Fotbaliștii din Progresul au câștigat cu scorul de 5—2 (2—1).

● La Moscova, s-a disputat simbătă întâlnirea internațională de fotbal dintre echipele U.R.S.S. și Norvegiei, contând pentru preliminariile campionatului mondial. Fotbaliștii sovietici au reușit victoria cu scorul de 5—2 (3—0).

● În ultimul meci al turneului pe care l-a întreprins în țara noastră echipa italiană de box Sempre Avanti a evoluat simbătă seara la Galați în compania reprezentativei orașului. Pugiliștii gălățeni au reușit victoria cu scorul de 12—8.

● Cea de-a 7-a etapă a turului ciclist al Franței, desfășurată pe ruta Belfort—Chalon sur Saône, a fost câștigată de alergătorul francez Jean Stablinski, care a parcurs 211 km în 5h21"/11. Grosul plutonului a sosit cu o întârziere de peste 6'. În clasamentul general individual, continuă să conducă Jacques Anquetil (Franța), urmat de Manzanera (Spania), la 4'37", Dotto (Franța) la 5'21", Carlesi (Italia) la 5'22", Elliott (Anglia) la 5'27". Astăzi la Saint Etienne începe Turul ciclist al Franței rezervat echipei de amatori.

Actualitatea INTERNAȚIONALĂ

Delegația C. C. al P. M. R. și a guvernului R. P. Române în drum spre Ulan Bator

MOSCOVA 1 (Agerpres). — Simbătă a părăsit Moscova, plecând la Ulan Bator, delegația C.C. al P.M.R. și a guvernului R. P. Române, condusă de tovarășul Alexandru Drăghici, membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.R., vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al R.P.R., care va lua parte la cel de-al XIV-lea Congres al Partidului Popular Revoluționar Mongol și la cea de-a 40-a aniversare a revoluției populare mongole. Pe aeroportul Vnuovo au fost prezenți tovarășii: A. N. Kosighin, membru al Prezidiului C.C. al P.C.U.S., prim-

vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., P. N. Pospelov, membru supleant al Prezidiului C.C. al P.C.U.S., V. N. Novikov, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., A. N. Selepîn, președintele Comitetului Securității de Stat de pe lângă Consiliul de Miniștri al U.R.S.S., precum și alte persoane oficiale. Au fost, de asemenea, prezenți membrii ambasadei R. P. Române la Moscova, în frunte cu G. Stoian, însoțit cu afaceri ad-interim, precum și membrii ambasadei R. P. Mongole la Moscova.

Succese ale oamenilor muncii din R. P. Mongolă

ULAN BATOR 1 (Agerpres). — Peste câteva zile se deschide Congresul al XIV-lea al Partidului Popular Revoluționar Mongol care va face bilanțul muncii constructive a poporului mongol în ultimii trei ani, va trasa sarcinile în vederea unei dezvoltări și mai rapide a economiei și culturii țării, la întărirea organizatorică și ideologică continuă a P.P.R.M. Oamenii muncii din Mongolia își exprimă în aceste zile încrederea în faptul că prin îndeplinirea înaintea de termen a angajamentelor luate în omnia congresului al XIV-lea al partidului și a celei de-a 40-a aniversări a revoluției populare în Mongolia.

În ultimele zile organizațiile de construcție ale republicii au raportat despre darea înainte de termen în exploatare a unor obiective importante pentru economia națională ca,

Propunerile partidului Uniunea Germană a Păcii din R.F.G. cu privire la încheierea Tratatului de pace cu Germania

BONN 1 (Agerpres). — În legătură cu publicarea memorandumului guvernului sovietic în problema încheierii Tratatului de pace cu Germania și a reglementării pe această bază a problemei Berlinului occidental, Arno Berisch, deputat în Bundestag, membru al partidului Uniunea Germană a Păcii, a transmis presei scrisorile propunerilor partidului Uniunea Germană a Păcii, cu privire la încheierea Tratatului de pace, care să fie semnat de cele două state germane.

A. Berisch propune convocarea unei conferințe de pace, la care să participe toate statele care au luat parte la războiul împotriva Germaniei, precum și guvernele R.F.G. și R.D.G. El propune ca înainte de această conferință să aibă loc tratative preliminare între R.F.G. și R.D.G. pentru realizarea unui acord asupra „unor probleme elementare de principiu”.

În numele Uniunii Germane a Păcii, A. Berisch a prezentat principalele puncte ale Tratatului de pace cu cele două state germane, cuprinzând măsuri concrete în vederea împiedicării remilitarizării. A. Berisch a propus ca participanții la conferința de pace să garanteze inviolabilitatea frontierelor existente ale Germaniei, iar Germania, la rândul ei, să garanteze frontierele statelor vecine cu ea și să renunțe la orice pretenții teritoriale. Punctele Tratatului de pace prezentate de Uniunea Germană a Păcii prevăd ca Berlinul să fie capitala Germaniei reunificate. Până la reunificare toate statele participante la conferință se obligă să respecte cu strictețe statutul Berlinului occidental aprobat de această conferință ca soluție temporară.

Puternica demonstrație de masă a populației algeriene la Alger și Oran

ALGER 1 (Agerpres). — Declarațiile conducătorilor Franței privitoare la împărțirea Algeriei au produs o vie nemulțumire în rândul poporului algerian.

În ultimele 48 de ore acțiunile de masă ale populației algeriene împotriva dominației colonialiste franceze, în sprijinul guvernului provizoriu al Republicii Alger, au căpătat o amploare cu totul deosebită.

După cum relatează din Alger corespondenții agențiilor de presă occidentale, în dimineața zilei de 1 iulie la Alger și Oran populația algeriană a declarat o grevă generală de protest împotriva planurilor franceze de împărțire a Algeriei. La această grevă, care a cuprins toate sectoarele de activitate — transporturi, comerț și industrie, participă peste 90 la sută din efectivul muncitorilor și funcționarilor algerieni.

Agencia FRANCE PRESSE subliniază că în primele ore ale dimineții de 1 iulie la Alger și Oran au avut loc puternice demonstrații de masă ale populației algeriene. Demonstrații purtate steaguri ale mișcării de eliberare națională și scandau lozincile „Trăiască guvernul provizoriu al Republicii”.

În cursul manifestațiilor țărănești din Franța, țărani din Morlaix au ridicat baricade împotriva atacurilor poliției.

Tratativele sovieto-americane în problema dezarmării

WASHINGTON 1 (Agerpres). — TASS transmite: În seara zilei de 30 iunie, participanții la tratativele sovieto-americane cu privire la dezarmare au dat publicității următorul comunicat comun: „Reprezentanții guvernelor Statelor Unite și Uniunii Sovietice, care de la 19 iunie au avut la Washington schimburi de păreri în problemele referitoare la dezarmare și la reluarea tratativelor în cadrul unui organ de resort, asupra componentei căruia urmează să se cadă de acord, au hotărât să anunțe o întrerupere a sedințelor lor până la 17 iulie. Sedințele vor fi reluate la Moscova, corespunzător cu înțelegerea realizată, înainte de 19 iunie, de către reprezentanții celor două guverne în sensul că prima jumătate a tratativelor va avea loc la Washington, iar cea de-a doua la Moscova”.

Trupe engleze au intrat în Kuwait

LONDRA 1 (Agerpres). — Folosind drept pretext cererea guvernului Kuwaitului și „apărarea intereselor” acestuia, trupe engleze au intrat în Kuwait. Anunțând aceasta la 1 iulie, Ministerul Afacerilor Externe al Angliei, a afirmat că trupele britanice au fost trimise în Kuwait în virtutea unor „angajamente” care ar fi fost asumate de Anglia. Tot la 1 iulie, postul de radio Bagdad a transmis un protest vehement împotriva debarcării trupelor britanice în Kuwait, declarând că această acțiune a guvernului englez este „cu totul nejustificată” și dezmințind oficial știrile că trupe irakene ar fi concentrate la frontiera dintre Irak și Kuwait. Agenția FRANCE PRESSE consideră că debarcarea trupelor engleze în Kuwait este cu atât mai surprinzătoare cu cât nimeni nu crede în „amenințarea unei intervenții militare din partea Irakului”. Această agenție citează declarațiile unor oficialități din Bagdad care au arătat că „guvernul irakian nu a avut niciodată intenția să utilizeze forța împotriva Kuwaitului”. FRANCE PRESSE anunță de asemenea că la 1 iulie trupe ale Arabiei Saudite au părăsit în Kuwait.

LONDRA 1 (Agerpres). — Debarcarea în Kuwait a trupelor engleze, staționate în baza pactului agresiv C.E.N.T.O. în unele țări din Orientul Mijlociu, urmărește în mod evident apărarea intereselor monopolurilor engleze în exploatarea marilor bogății petrolifere ale Kuwaitului. Acțiunile de presă relatează că această acțiune este privită cu profundă îngrijorare în lumea arabă. „Anglia face Kuwaitului un cadou înveninat” — afirmă un ziarist arab acreditat la Londra, exprimând că se poate mai bine părerea care domnește în cercurile arabe. Ziarele cipriote își exprimă temeri serioase față de posibilitatea ca în cazul izbucnirii unei crize în Orientul Mijlociu, asemănătoare celei a Suezului, Anglia să folosească din nou bazele sale militare de pe teritoriul Republicii Cipru, drept cap de pod pentru o intervenție în treburile interne ale țărilor arabe. Aceste temeri sînt întemeciate intrucît se anunță că trupele de la bazele militare engleze din Cipru „au și fost puse în stare de alarmă”.

NEW YORK 1 (Agerpres). — Emirul Kuwaitului a trimis o telegramă președintelui Consiliului de Securitate prin care cere convocarea de urgență a Consiliului de Securitate în legătură cu situația din Kuwait.

T. Jivkov și A. Iugov au făcut o vizită de prietenie în R. P. Ungară

SOFIA 1 (Agerpres). — După cum anunță agenția B.T.A., T. Jivkov, prim-secretar al C.C. al P. C. Bulgar, și A. Iugov, președintele Consiliului de Miniștri al R. P. Bulgariei, au făcut o vizită de prietenie în Ungaria între 23 și 30 iunie, la invitația C.C. al P.M.S.U. și a guvernului revoluționar muncitoresc-țărănesc ungare. Ei au avut convorbiri cu J. Kadar, prim-secretar al C.C. al P.M.S.U., F. Münich, președintele guvernului ungare, și cu alți conducători ungari. În timpul întrevederilor s-au discutat problemele internaționale actuale și relațiile reciproce dintre cele două țări și țări frățestre. În cadrul tratativelor ei au constatat deplină unitate de păreri în toate problemele discutate. Ambele părți au subliniat că în momentul de față apărarea păcii impune popoarelor și conducătorilor lor o luptă susținută pentru dezarmarea generală și pentru reglementarea problemei germane. Ambele părți consideră că este necesară încheierea cit mai grabnică a Tratatului de Pace cu Germania și sprijinul propunerii guvernului Uniunii Sovietice în problema germană, condamnarea politică de zăngănire a armelor, practicată de conducătorii unor țări occidentale. Conducătorii celor două țări frățestre au constatat existența unor mari posibilități pentru extinderea colaborării economice. În acest scop ei au căzut de acord să înăscăneze o comisie mixtă a celor două țări cu elaborarea propunerilor corespunzătoare. La 30 iunie T. Jivkov și A. Iugov s-au reîntors în Bulgaria.

Manifestațiile țărănești din Franța

PARIS 1 (Agerpres). — Toate agențiile de presă relatează că în regiunile cele mai deficiente ale Franței continuă manifestările țărănești. Agenția FRANCE PRESSE enumără astfel o serie de departamente mai ales din sudul Franței, unde agricultorii și viticultorii au continuat să ridice baraje pe secolele naționale — în special pe secolele naționale — Simbătă dimineața, relatează corespondentul agenției Reuter, localitățile Salom de Provence (în apropiere de Marsilia) și Manosque, în regiunea Alpilor franceze, erau complet izolate de manifestanții care blocaseră drumurile. Demonstrații, adaugă aceeași agenție, au avut loc în cele mai diferite regiuni, de la Perpignan, în sud până la Lille, în nordul Franței.